

REPUBLIKA E SHQIPËRISË
Kuvendi

PROJEKTLIGJ

Nr.____/2024

“PËR MENAXHIMIN E INTEGRUAR TË MBETJEVE”¹

Në mbështetje të neneve 78 dhe 83, pika 1, të Kushtetutës, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

KUVENDI
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

VENDOSI:

KREU I

DISPOZITA TË PËRGJITHSHME

Neni 1

Qëllimi

Ky ligj ka si qëllim të ngrëjë një sistem të menaxhimit të integruar të mbetjeve që garanton mbrojtjen e mjedisit dhe të shëndetit të njeriut dhe që mundëson tranzicionin në modelin e ekonomisë qarkulluese.

¹ Ky ligj është përafuar pjesërisht me Direktivën 2008/98/KE të Parlamentit Europian dhe Këshillit, datë 19 nëntor 2008 “Mbi mbetjet”, e cila shfuqizon disa direktiva. Numri CELEX: 32008L0098, Fletorja Zyrtare e Bashkimit Europian, Seria L, Nr. 312, datë 22. 11. 2008, faqe 3 - 30.

Neni 2

Objekti dhe fusha e veprimit

1. Objekti i këtij ligji është përcaktimi i rregullave për menaxhimin e integruar të mbetjeve dhe masat për arritjen e objektivave të mëposhtme:

a) parandalimin ose pakësimin e mbetjeve;

b) parandalimin ose pakësimin e ndikimeve negative nga krijimi dhe menaxhimi i mbetjeve;

c) zvogëlimin e ndikimit të përgjithshëm të përdorimit të burimeve dhe përmirësimin e efikasitetit të përdorimit të burimeve.

2. Dispozitat e këtij ligji mbulojnë të gjitha veprimtaritë e menaxhimit të integruar të mbetjeve në territorin e Republikës së Shqipërisë dhe zbatohen nga të gjithë personat fizikë dhe juridikë, që kanë të drejta dhe detyrime në përputhje me parashikimet e këtij ligji.

Neni 3

Përrjashtime nga fusha e veprimit

1. Përrjashtohen nga objekti i këtij ligji fushat e mëposhtme, të cilat rregullohen me legjislacion të posaçëm:

a) shkarkimet e gazta në atmosferë;

b) tokat in situ (në pozicionin origjinal dhe të paprekura), që përrfshijnë dherat e ndotura të pagërrmuara dhe ndërtesat që janë të lidhura në mënyrë të përrhershme me tokën;

c) dherat që nuk janë të ndotura dhe materialet e tjera natyrore, të gërrmuara si pasojë e veprimtarive të ndërrtimit, në rastet kur është e sigurt që materiali do të përrdoret për qëllime ndërrtimi në gjendjen e tij natyrore në territorin nga ku është gërrmuar;

ç) mbetjet radioaktive;

d) lëndët plasëse të çaktivizuara ;

dh) lëndët fekale, në rast se nuk përrmenden në shkronjën "b" të këtij neni, kashta dhe materialet e tjera natyrore, bujqësore ose pyjore jo të rrezikshme, që përrdoren në bujqësi, pylltari ose për prodhimin e energjisë nga biomasa të tilla, përrmes procesesh ose metodash që nuk dërrmtojnë mjedisin dhe nuk vënë në rrezik shëndetin e njeriut;

e) anijet e dala jashtë përrdorimit;

2. Përfshihen nga objekti i këtij ligji fushat e mëposhtme, për pjesët që rregullohen me legjislacion të posaçëm:

a) ujërat e përdorura;

b) nënproduktet shtazore përfshirë produktet e përpunuara, përveç atyre që destinohen për incinerim, për në lëndfill ose për përdorim në një impiant kompostimi ose biogazi;

c) skeletet e kafshëve të ngordhura, përfshirë rastet kur janë therur në thertore apo janë vrarë për të eliminuar sëmundjet epizotike;

ç) mbetjet që dalin nga kërkim-zbulimi, shfrytëzimi, përpunimi dhe depozitimi i burimeve minerare dhe nga punimet në gurore;

d) Substancat të cilat janë të paracaktuara të përdoren si materiale ushqyese për kafshët dhe që nuk përmbajnë ose nuk rrjedhin nga nën-produktet shtazore.

3. Pa cënuar detyrimet që rrjedhin nga legjislacioni i posaçëm, sedimentet që rikthehen në ujërat sipërfaqësore për qëllime të menaxhimit të ujërave dhe rrugë kalimeve ujore, ose për parandalimin ose zbutjen e efekteve të përmytjeve dhe thatësirave ose për bonifikimin e tokave, përfshihen nga objekti i këtij ligji kur provohet që këto sedimente janë të parrezikshme.

4. Akte të tjera ligjore mund të përcaktojnë rregulla specifike për raste të veçanta ose dispozita plotësuese të këtij ligji mbi menaxhimin e rrymave specifike të mbetjeve.

Neni 4

Përkufizime

Në këtë ligj termat e mëposhtëm kanë këto kuptime:

1. "ADR" është Marrëveshja Europiane për Transportimin Ndërkombëtar të Mallrave të Rrezikshme, në rrugë automobilistike, në të cilën Republika e Shqipërisë është palë.

2. "Agjent" në kuptim të këtij ligji, është çdo person që realizon rikuperimin ose asgjësimin e mbetjeve në emër dhe për llogari të të tretëve. Ky term përfshin edhe agjentët të cilët nuk posedojnë mbetje.

3. "AKEM" është Agjencia Kombëtare për Ekonominë e Mbetjeve.

4. "Asgjësim" është çdo operacion që nuk është rikuperim edhe kur operacioni ka si pasojë detyruese përfundimin e substancave ose të energjisë. Shtojca 1 e këtij ligji përmban listën jo shteruese të operacioneve që konsiderohen operacione asgjësimi.

5. "Ambalazh" janë të gjitha produktet e prodhuara nga çdo lloj materiali i çdo natyre, që përdoret për mbajtjen, mbrojtjen, dorëzimin, shpërndarjen dhe prezantimin e

mallrave, duke filluar që nga lëndët e para e deri te produktet e përpunuara, nga prodhuesi te përdoruesi apo konsumatori. “Elementet e pakthyeshme”, që përdoren për të njëjtat qëllime, konsiderohen gjithashtu si ambalazhe.

6. “Automjet në fund të jetës”, nënkupton automjetin i cili është mbetje në kuptim të pikës 28 të nenit 4 të këtij ligji, që ka dalë jashtë përdorimit, pasi ka përfunduar procesi i lëshimit të certifikatës së shkatërrimit dhe është bërë çregjistrimi i tij nga regjistri i autoriteteve të qarkullimit rrugor.

7. “Dokument dorëzimi” është dokumenti që shoqëron çdo transfertë të mbetjeve të rrezikshme, sipas nenit 51 të këtij ligji.

8. “Dokument transferimi” është dokumenti që shoqëron çdo transfertë të mbetjeve jo të rrezikshme, sipas nenit 45 të këtij ligji.

9. “Ekonomia qarkulluese” është sistemi që mban vlerën e produkteve, të materialeve dhe të burimeve në ekonomi, për një kohë sa më të gjatë të mundshme, dhe minimizon prodhimin e mbetjeve. Në këtë sistem, produktet ripërdoren, riparohen, ripërpunohen ose riciklohen.

10. “Grumbullim” është mbledhja, përfshirë ndarja paraprake dhe ruajtja paraprake e mbetjeve me qëllim transportimin e tyre në impiantet e trajtimit të mbetjeve.

11. “Grumbullim i diferencuar” është grumbullimi, sipas të cilit një rrymë mbetjesh mbledhet dhe mbahet e ndarë, në përputhje me llojin dhe natyrën, për të bërë të mundur një trajtim specifik.

12. “Krijues i mbetjeve” është çdo person, veprimtaria e të cilit krijon mbetje ose çdo person, që kryen përpunimin paraprak, përzjerjen ose operacione të tjera që çojnë në ndryshimin e natyrës ose të përbërjes së asaj mbetjeje.

13. “Incenerimi i mbetjeve” është çdo proces rikuperimi ose asgjësimi i mbetjeve, në të cilin mbetjet digjen me ose pa rikuperim të nxehtësisë së gjeneruar nga djegia, e cila përfshin djegien nga oksidimi i mbetjeve dhe procese të tjera termike si piroliza, gazifikimi ose proceset e plazmës, për aq kohë sa produktet që rezultojnë nga këto trajtime më pas digjen.

14. “Bashkë incenerimi i mbetjeve” është çdo operacion të rikuperimit ose asgjësimit të mbetjeve, qëllimi kryesor i të cilit është prodhimi i energjisë ose produkteve materiale dhe në të cilin mbetjet përdoren si lëndë djegëse të rregullt ose plotësuese ose në të cilat mbetjet i nënshtrohen trajtimit termik me qëllim asgjësimin e tyre. Kjo përfshin djegien nga oksidimi i mbetjeve, si dhe procese të tjera termike, të tilla si piroliza, gazifikimi ose proceset e plazmës, për sa kohë që produktet që rezultojnë nga këto trajtime digjen më pas.

15. “Lendfill” është fusha e asgjësimit të mbetjeve mbi ose nën tokë, përfshirë:

a) një vend ku mbetjet asgjësohen brenda territorit të impiantit që i ka krijuar, siç është rasti i lendfillit ku krijuesi i mbetjeve i asgjëson mbetjet e veta në vendin e prodhimit;

b) një vend të përhershëm që përdoret për magazinimin e përkohshëm, zakonisht për më shumë se një vit, të mbetjeve me përjashtim të:

i) impianteve ku mbetjet shkarkohen për t'u përgatitur për t'u transportuar më pas për rikuperim, trajtim apo asgjësim diku tjetër;

ii) vendeve ku mbetjet ruhen për një periudhë kohe jo më të gjatë se tre vjet përpara se të rikuperohen ose të trajtohen;

iii) vendeve ku mbetjet ruhen për një periudhë kohe jo më të gjatë se një vit përpara asgjësimit të tyre.

16. "Lëng kullues" është çdo lëng që rrjedh prej mbetjeve të depozituara dhe që shkarkohet ose mbetet në lëndfill.

17. "Materiale ushqyese" janë produktet me origjinë bimore ose shtazore, qëllimi kryesor i të cilave është të plotësojnë nevojat ushqimore të kafshëve, në gjendjen e tyre natyrore, të freskëta ose të konservuara, dhe produktet që rrjedhin nga përpunimi industrial i tyre, dhe substanca organike ose inorganike, pavarësisht nëse përmbajnë apo jo aditivë ushqimor, që synohet të përdoren për ushqimin oral të kafshëve qoftë drejtpërdrejt në gjendjen në të cilën ndodhen, ose pas përpunimit, ose në përgatitjen e ushqimit të përbërë, ose si bartës të parapërzierjeve.

18. "Mbetje" është çdo substancë ose objekt, të cilin mbajtësi e hedh, ka ndër mend ta hedhë ose i kërkohet që ta hedhë.

19. "Mbetje bashkiake" janë:

(a) mbetje shtëpiake të përziera dhe mbetje të grumbulluara në mënyrë të diferencuar duke përfshirë letrën dhe kartonin, qelqin, metalet, plastikën, mbetjet bio, drurin, tekstilet, ambalazhet, pajisjet elektrike dhe elektronike, përfshirë të gjitha pjesët përbërëse të tyre individuale apo të bashkuara dhe materialet e konsumit që janë pjesë përbërëse e këtyre pajisjeve, mbetjet e baterive, mbetjet e vëllimshme, duke përfshirë mobiljet, dyshekët dhe të ngjashme;

(b) mbetje të përziera dhe mbetje të grumbulluara në mënyrë të diferencuar nga burime të tjera, kur këto mbetje kanë natyrë dhe përbërje të ngjashme me mbetjet shtëpiake;

(c) mbetjet bashkiake nuk përfshijnë mbetjet nga prodhimi, bujqësia, pyjet, peshkimi, gropat septike, rrjetin e kanalizimeve dhe trajtimit të ujërave të ndotura, sistemin e kullimit, si dhe llumërat e ujërave të ndotura, automjetet në fund të jetës, mbetje nga ndërtimi.

20. "Mbetje bio" janë mbetjet e biodegradueshme nga kopshtet e shtëpive dhe parqet, mbetjet ushqimore dhe të gatimit nga shtëpitë, zyrat, restorantet, katering, kantinat dhe ambientet e shitjes me pakicë dhe shumicë, si dhe mbetjet e ngjashme nga impiantet e përpunimit të ushqimeve.

21. "Mbetje shtëpiake" janë mbetjet bashkiake të parashikuara në pikën 19 (a) të këtij ligji që krijohen nga sektori familjar dhe përbëhen nga mbetje të përziera dhe mbetje të grumbulluara në mënyrë të diferencuar duke përfshirë letrën dhe kartonin, qelqin, metalet, plastikën, mbetjet bio, drurin, tekstilet, ambalazhet, pajisjet elektrike dhe elektronike, përfshirë të gjitha pjesët përbërëse të tyre individuale apo të bashkuara dhe materialet e konsumit që janë pjesë përbërëse e këtyre pajisjeve, mbetjet e baterive, mbetjet e vëllimshme, duke përfshirë mobiljet, dyshekët dhe të ngjashme.

22. "Mbetje ushqimore" është çdo ushqim që është kthyer në mbetje.

23. "Mbetje e lëngshme" është çdo mbetje në trajtë të lëngshme, përfshirë ujërat e përdorura, por përjashtuar llumrat.

24. "Mbetje nga ndërtimi" janë mbetjet e krijuara nga veprimtaria e ndërtimit apo e shembjes.

25. "Mbetje inerte" janë ato mbetje që nuk i nënshtrohen ndonjë transformimi të rëndësishëm fizik, kimik apo biologjik. Mbetjet inerte nuk treten, nuk digjen, nuk ndërveprojnë fizikisht dhe as nuk hyjnë në reaksione kimike, nuk biodegradojnë e nuk ndikojnë negativisht në lëndë të tjera, me të cilat bien në kontakt, në mënyrë të tillë që mund të shkaktojnë ndotje të mjedisit ose të dëmtojnë shëndetin e njeriut. Aftësia totale për të lëngëzuar, përmbajtja e ndotësve dhe ekotoksiciteti i lëngjeve kulluese të mbetjeve inerte duhet të jenë të pakonsiderueshme dhe në mënyrë të veçantë nuk duhet të vënë në rrezik cilësinë e ujërave sipërfaqësore dhe/ose të ujërave nëntokësore.

26. "Mbetje të rrezikshme" janë ato mbetje që shfaqin një ose më shumë nga vetitë e rrezikshme, të listuara në shtojcën 3, bashkëlidhur këtij ligji.

27. "Mbetje të rrezikshme shtëpiake" janë mbetjet shtëpiake, të cilat bëjnë pjesë në kategorinë e "mbetjeve të rrezikshme".

28. "Mbetje jo të rrezikshme" janë mbetjet të cilat nuk shfaqin vetitë e mbetjeve të parashikuara në pikën 26 të këtij neni.

29. "Mbetje të ambalazheve" janë të gjitha ambalazhet ose materialet e tyre që mbulohen nga përkufizimi i mbetjes në këtë ligj, me përjashtim të tepricave që mbesin nga prodhimi i tyre.

30. "Mbetjet nga anijet" janë të gjitha mbetjet që krijohen gjatë shërbimeve të anijeve dhe operacioneve të pastrimit, mbetjet e mbledhura rastësisht gjatë lundrimit, si dhe mbetjet nga tepricat e ngarkesave.

31. "Mbetjet nga gomat e automjeteve" janë mbetjet që krijohen nga gomat e vjetërra dhe/ose të dëmtuara të automjeteve.

32. "Mbetjet nga ngarkesat" janë mbetjet e çdo materiali të ngarkuar në bordin e anijes, që mbeten në kuvertën, në hambarin apo në çisternat e anijes, pas operacioneve të ngarkimit dhe shkarkimit, duke përfshirë tepricat e ngarkimeve dhe shkarkimeve dhe

derdhjet, qofshin ato të lagështa, të thata ose të bartura nga uji i shplarjes, me përjashtim të pluhurit të ngarkesës që mbetet në kuvertë pas fshirjes ose pluhurit në sipërfaqet e jashtme të anijes.

33. "Mbetjet e baterive" janë të gjitha bateritë dhe/ose materialet e tyre që mbulohen nga përkufizimi i mbetjes në këtë ligj.

34. "Mbetjet e baterive industriale" janë mbetjet e baterive të dizenuara dhe të destinuara specifikisht për përdorime industriale, pasi kanë qenë objekt i përgatitjes për ripërdorim ose për një qëllim të ri, ose çdo mbetje baterie tjetër që ka një peshë më shumë se 5 kg dhe që nuk është bateri e një mjeti elektrik, një bateri me metal litiumi, dhe as bateri me përbërje plumbi.

35. "Mbetje e pajisjeve elektrike dhe elektronike" ose "Mbetje PEE" është një pajisje elektrike dhe elektronike që konsiderohet mbetje, përfshirë të gjitha pjesët përbërëse, nën-grupet dhe materialet e konsumit që janë pjesë e produktit në kohën kur pajisja hidhet.

36. "Mbetje spitalore" janë mbetjet e krijuara nga spitale ose nga institucionet publike ose private të cilat japin shërbime shëndetësore, institucionet shëndetësore kërkimore, ku përfshihen materialet e rrezikshme dhe jo të rrezikshme sipas përcaktimeve të këtij ligji.

37. "Ministër" është ministri përgjegjës për mjedisin.

38. "Ministria" është ministria përgjegjëse për mjedisin.

39. "Menaxhim i integruar i mbetjeve" është grumbullimi, transporti, rikuperimi, përfshirë ndarjen, dhe asgjësimi i mbetjeve dhe mbikëqyrja e këtyre operacioneve, kujdesi i mëtejshëm për vendet e asgjësimit, si dhe veprimet e ndërmarra në cilësinë e tregtarit apo agentit.

40. "PCB/PCT" janë bifenilet e poliklorinuara, trifenilet e poliklorinuara, monometil-tetraklorodifenil metani, mono-metil-dikloro-difenil metani, monometil-dibromo-difenil metani dhe çdo përzierje që përmban cilëndo nga substancat e përmendura më lart në masë mbi 0,005 për qind të peshës së saj.

41. "Plastikë" është një polimer të cilit mund t'i jenë shtuar aditivë apo substanca nga lëndë të tjera dhe është i aftë të kryejë funksionin kryesor lidhës të komponentit strukturor të një qeseje mbajtëse.

42. "Operator" është personi që:

a) është përgjegjës për vendin e asgjësimit ose të rikuperimit të mbetjeve, në përputhje me legjislacionin në fuqi. Personi përgjegjës në fazën e përgatitjes mund të jetë i ndryshëm nga personi përgjegjës në fazën e kujdesit të mëtejshëm pas mbylljes së lëndfillit;

b) kontrollon impiantin e incinerimit të mbetjeve.

43. "Person" është personi fizik dhe personi juridik në kuptimin e Kodit Civil të Republikës së Shqipërisë.

44. "Përgatitje për ripërdorim" janë operacionet e rikuperimit dhe përkatësisht kontrolli, pastrimi ose riparimi, me anë të së cilave produktet ose përbërësit e produkteve, që janë kthyer në mbetje, përgatiten për t'u ripërdorur pa iu nënshtruar ndonjë procesi tjetër përpunimi paraprak.

45. "Parandalim" janë masat që merren para se një substancë, material ose produkt të kthehet në mbetje, me qëllim që të pakësohet:

a) sasia e mbetjeve, përfshirë masat për ripërdorimin e produkteve ose zgjatjen e jetës së tyre;

b) ndikimi negativ i mbetjeve në mjedis ose në shëndetin e njeriut;

c) përmbajtja e substancave të dëmshme në materiale dhe produkte.

46. "Prodhuesi i produkteve" është një term i përdorur në kuadër të përgjegjësisë së zgjeruar të prodhuesit, dhe përfshin të gjithë personat fizikë apo juridikë që në bazë profesionale zhvillojnë, prodhojnë, përpunojnë, trajtojnë, shesin apo importojnë produkte.

47. "Produkt plastik njëpërdorimësh" është një produkt që përbëhet plotësisht apo pjesërisht nga plastika dhe që nuk është konceptuar, projektuar ose hedhur në treg me qëllim që të mund të kryejë një përdorim të shumëfishtë dhe të shumëllojshëm gjatë jetës së tij, duke ia kthyer prodhuesit për rimbushje ose duke e përdorur për të njëjtin qëllim për të cilin u projektua.

48. "Qese mbajtëse plastike" është qesja mbajtëse, transportuese me ose pa vesh, e prodhuar nga plastika, që i vihet në dispozicion konsumatorit në pikën e shitjes.

49. "Qese mbajtëse plastike e lehtë" është qesja mbajtëse, transportuese me ose pa vesh, e prodhuar nga plastika, me trashësi për çdo anë më të vogël se 50 mikronë.

50. "Qese mbajtëse plastike e oxo-degradueshme" është qesja plastike mbajtëse e prodhuar nga materiale që përfshijnë aditivë të cilët katalizojnë copëzimin e materialit plastik në mikro-fragmente.

51. "Qese plastike higjieno-sanitare" është qesja plastike mbajtëse apo transportuese pa vesh, e cila shërben për grumbullimin, paketimin dhe/ose transportimin e mbetjeve."

52. "Rikuperim" është çdo operacion, rezultati kryesor i të cilit është që:

a) mbetjet të shërbejnë për një qëllim të dobishëm, duke zëvendësuar materiale të tjera, që do të përdreshin në rast të kundërt për të përmbushur një funksion të caktuar;

b) mbetjet të përgatiten për të përmbushur një funksion të caktuar në një impiant apo më gjerë në veprimtarinë ekonomike. Në shtojcën 2 bashkëlidhur këtij ligji, jepet për efekt ilustrimi një listë joshteruese e operacioneve të rikuperimit.

53. "Rikuperim i materialeve" është çdo operacion rikuperimi, me përjashtim të operacioneve për rikuperimin e energjisë dhe ripërpunimin e mbetjeve duke i kthyer në materiale që do të përdoren si lëndë djegëse apo mjete të tjera për prodhimin e energjisë. Këtu përfshihen, ndër të tjera, përgatitja për ripërdorim, riciklim dhe rimbushje.

54. "Riciklim" është çdo operacion rikuperimi, me anë të së cilit materialet e mbetjeve ripërpunohen për t'u shndërruar në produkte, materiale apo substanca, për t'u përdorur, si për qëllimin fillestar, ashtu edhe për qëllime të tjera. Riciklimi përfshin ripërpunimin e materialeve organike, por nuk përfshin rikuperimin e energjisë dhe ripërpunimin që u bëhet mbetjeve për t'i shndërruar në materiale që përdoren si lëndë djegëse apo si lëndë rimbushëse.

55. "Rimbushje" është çdo operacion rikuperimi ku mbetje të përshtatshme jo të rrezikshme përdoren për qëllime bonifikimi në zonat e gërmuara ose për qëllime të ndërhyrjeve inxhinierike në peisazh. Mbetjet e përdorura për rimbushje duhet të zëvendësojnë materialet që nuk janë mbetje, të jenë të përshtatshme për qëllimet e sipërpërmendura dhe të kufizohen me sasinë e nevojshme për të arritur qëllimet e mësipërme.

56. "Rigjenerim i vajrave të përdorura" është çdo operacion riciklimi, me anë të së cilit vajrat bazë mund të prodhohen nga rafinimi i vajrave të përdorura, në mënyrë të veçantë duke hequr ndotësit, produktet oksiduese dhe shtuesit e tjerë, që gjenden në këto vajra.

57. "Ripërdorim" është çdo operacion, me anë të së cilit produktet ose përbërësit që nuk janë mbetje përdoren përsëri për të njëjtin qëllim, për të cilin ishin krijuar.

58. "Magazinim i përkohshëm" është mbajtja në një vend, me qëllim magazinimin e mbetjeve në mënyrë të përkohshme, në vijim të grumbullimit të mbetjeve, pa kryer operacione që çojnë në ndryshimin e natyrës ose të përbërjes së mbetjeve.

59. "Ruajtja paraprake" është mbajtja në vendin ku krijohen mbetjet me qëllim ruajtjen e mbetjeve në mënyrë paraprake para grumbullimit, gjatë të cilit kryhen operacione të ndarjes paraprake të mbetjeve, përpara dërgimit për trajtim të mëtejshëm.

60. "Skema e Përgjegjësisë së Zgjeruar të Prodhuesit" është tërësia e masave të cilat sigurojnë që prodhuesit e produkteve mbartin përgjegjësinë financiare ose përgjegjësinë financiare dhe organizative për menaxhimin e asaj faze të ciklit të jetës së produktit që quhet mbetje.

61. "Stacion transferimi" është një vend i caktuar ose një mjet i lëvizshëm, ku mbetjet, pas grumbullimit, dërgohen dhe magazinohen në mënyrë të përkohshme, me qëllim ndryshimin e mjetit të transportit të mbetjeve, ku mund të kryhen edhe operacione ndihmëse të tilla si ndarja dhe/ose ngjeshja e mbetjeve, ndryshimi i mjetit të transportit të mbetjeve, dhe operacione të ngjashme ndihmëse, përpara dërgimit drejt impiantit të trajtimit.

62. "Trajtim" janë operacionet e rikuperimit ose të asgjësimit, përfshirë përgatitjen para rikuperimit ose asgjësimit.

63. "Transportim" është tërësia e operacioneve që përfshijnë ngarkimin, transportin dhe shkarkimin, si dhe përgatitjen, shërbimin e mirëmbajtjen e automjeteve, që përdoren për të transportuar mbetjet.

64. "Tregtar" në kuptim të këtij ligji, është çdo person që vepron si palë kryesore në blerjen dhe më pas në shitjen e mbetjeve, përfshirë çdo person që nuk i merr fizikisht mbetjet në posedim.

65. "Vajra të përdorura" janë të gjitha vajrat lubrifikuese ose industriale, minerale apo sintetike, që nuk janë më të përshtatshme për përdorimin për të cilin ishin paracaktuar, të tilla si vajrat e përdorura të motorëve me djegie të brendshme dhe vajrat e kutisë së ndërrimit të marsheve, vajrat lubrifikuese, vajrat për turbinat, vajrat për transformatorë dhe vajrat hidraulike.

66. "Vendndodhja e mbetjeve" është çdo vend ku, sipas këtij ligji kryhen operacionet e trajtimit të mbetjeve, përfshirë depozitimin e përhershëm të mbetjeve.

67. "Zotërues i mbetjeve" është krijuesi i mbetjeve ose çdo person që ka posedimin e mbetjeve.

68. "Zona e Menaxhimit të Mbetjeve" është territori nën juridiksionin e bashkive që formojnë zonën e menaxhimit të mbetjeve, sipas miratimit të Këshillit Kombëtar të Territorit, brenda së cilës kryhen operacione të menaxhimit të integruar të mbetjeve në nivel ndërvendor (zonal).

Neni 5

Parime të përgjithshme

1. Menaxhimi i integruar i mbetjeve në territorin e Republikës së Shqipërisë është çështje e interesit publik.

2. Menaxhimi i integruar i mbetjeve kryhet duke respektuar:

a) parimet e mbrojtjes, ruajtjes, dhe përmirësimit të cilësisë së mjedisit dhe të mbrojtjes së shëndetit të njeriut sipas legjislacionit shqiptar në fuqi për mbrojtjen e mjedisit;

b) parimet e ekonomisë qarkulluese, që i konsideron mbetjet si burim;

c) parimet e barazisë dhe mos diskriminimit, përfshirë barazinë gjinore, si dhe ndikimin

e përgjithshëm ekonomik dhe social;

ç) parimin “ndotësi paguan” sipas parashikimit në legjisllacionin për mbrojtjen e mjedisit;

d) hierarkinë e mbetjeve.

3. Menaxhimi i integruar i mbetjeve kryhet sipas kriterëve të efikasitetit, efieëncës, leverdisë ekonomike, transparencës dhe fizibilitetit teknik dhe ekonomik, për të garantuar një sistem të qëndrueshëm dhe proporcional. Sistemi i menaxhimit të integruar të mbetjeve mbështetet edhe në bashkëpunimin e subjekteve të përfshira në prodhimin, shpërndarjen, përdorimin, konsumin e produkteve, prej të cilave krijohen mbetje.

4. Autoritetet kompetente dhe subjektet përgjegjëse marrin masat e nevojshme që mbetjet të menaxhohen pa rrezikuar shëndetin e njeriut dhe pa dëmtuar mjedisin. Masat e marra duhet të sigurojnë që të mos vihen në rrezik ujërat, ajrin, tokën, përfshirë tokën bujqësore, bimët ose kafshët; të mos shkaktohen shqetësime përmes zhurmës ose erës së pakëndëshme, të mos ndikohet negativisht mbi zonat rurale ose zonat që gëzojnë mbrojtje të veçantë.

Neni 6

Hierarkia e mbetjeve

1. Legjisllacioni, politikat, strategjitë, planet, programet dhe masat e ndërmarra për menaxhimin e integruar të mbetjeve në Republikën e Shqipërisë si edhe lejet dhe licencat përkatëse dhe aktivitetet e përditshme të menaxhimit të mbetjeve, zbatojnë hierarkinë e mbetjeve sipas renditjes së mëposhtëme:

- a) parandalimin e mbetjeve;
- b) përgatitjen e mbetjeve për ripërdorim;
- c) riciklimin e mbetjeve;
- ç) rikuperime të tjera të mbetjeve,
- d) asgjësimin e mbetjeve.

2. Për zbatimin e hierarkisë së mbetjeve, të përcaktuara në pikën 1 të këtij neni, Këshilli i Ministrave, me propozim të ministrit, miraton masat që japin rezultatet më të mira për mjedisin. Këto masa parashikojnë edhe rastet kur lejohet që rryma të veçanta mbetjesh të mos e zbatojnë hierarkinë e mbetjeve, të parashikuar në pikën 1 të këtij neni, që konsideron ciklin e plotë të jetës së mbetjeve, pra ndikimin e mbetjeve që nga krijimi dhe deri në menaxhimin e tyre.

Neni 7

Nënproduktet

1. Për qëllime të këtij ligji, një substancë ose një objekt, që përftohet gjatë një procesi prodhimi, qëllimi parësor i të cilit nuk është prodhimi i kësaj substance apo i këtij objekti, mund të konsiderohet se nuk është mbetje por nënprodukt, vetëm në qoftë se plotëson të gjitha kushtet e mëposhtme:

- a) përdorimi i mëtejshëm i kësaj substance ose objekti është i sigurtë;
- b) substanca ose objekti mund të përdoret drejtpërdrejtë pa iu nënshtuar ndonjë përpunimi të mëtejshëm, përveç atyre të parashikuara nga praktika normale industriale;
- c) substanca ose objekti prodhohet si pjesë përbërëse e procesit të prodhimit;
- ç) përdorimi i mëtejshëm i kësaj substance ose i këtij objekti është i ligjshëm, në kuptimin që substanca ose objekti i përmbush të gjitha standardet e produktit dhe kërkesat për mbrojtjen e mjedisit dhe shëndetit nga përdorimi dhe nuk ka një ndikim të përgjithshëm negativ në mjedis apo në shëndetin e njeriut.

2. Këshilli i Ministrave, me propozimin e ministrit, përcakton kriteret dhe procedurat që duhet të plotësohen për klasifikimin e substancave dhe objekteve, si nënprodukte dhe jo si mbetje sipas pikës 1 të këtij neni.

Neni 8

Fundi i statusit mbetje

1. Për qëllim të këtij ligji, një mbetje e caktuar që ka pësuar një operacion riciklimi ose operacione të tjera rikuperimi, pushon së qeni mbetje, vetëm në qoftë se plotëson të gjitha kushtet e mëposhtme:

- a) substanca ose objekti do të përdoret për qëllime të caktuara;
- b) ekziston tregu apo kërkesa për atë substancë ose objekt;
- c) substanca ose objekti plotëson kërkesat teknike për përdorimin e caktuar dhe është në përputhje me legjislacionin ekzistues dhe standardet që zbatohen për këto produkte;
- ç) përdorimi i substancës ose objektit plotëson të gjitha kërkesat përkatëse për mbrojtjen e mjedisit e të shëndetit për përdorimin e caktuar dhe nuk sjell ndikime të përgjithshme negative në mjedis ose në shëndetin e njeriut.

2. Fundi i statusit mbetje për çdo tip mbetjeje përcaktohet në bazë të kriterëve dhe procedurave të posaçme. Kriteret dhe procedurat e posaçme miratohen nga Këshilli i Ministrave me propozim të ministrit.

Neni 9

Klasifikimi dhe katalogu i mbetjeve

1. Në kuadër të këtij ligji mbetjet klasifikohen mbi bazën e origjinës së krijimit të tyre, në mbetje shtëpiake dhe mbetje nga aktivitetet ekonomike, dhe mbi bazën e karakteristikave të rrezikshmërisë që paraqesin, në mbetje të rrezikshme dhe mbetje jo të rrezikshme.
2. Katalogu i mbetjeve është detyrues për përcaktimin e mbetjeve që konsiderohen të rrezikshme.
3. Katalogu i mbetjeve përmban listën e mbetjeve, sipas origjinës dhe përbërjes së tyre dhe, aty ku është e nevojshme, edhe sipas vlerave kufi të përqendrimit të substancave të rrezikshme. Në këtë katalog përfshihen edhe mbetjet e rrezikshme të cilat identifikohen në përputhje me vetitë e mbetjeve të përcaktuara në Shtojcën 3 të këtij ligji. Këshilli i Ministrave, me propozimin e ministrit, miraton katalogun e mbetjeve.
4. Ndalohet hollimi apo përzierja e mbetjeve të rrezikshme me mbetje të tjera, me qëllim uljen e përqendrimeve fillestare të substancave të rrezikshme në një nivel më të ulët se vlera kufi, që i përkufizon mbetjet si të rrezikshme, me qëllim riklasifikimin e tyre si mbetje jo të rrezikshme.
5. Pavarësisht se një substancë ose objekt gjendet në katalogun e mbetjeve, ajo konsiderohet si e tillë vetëm në rastet kur përmbush parashikimet e pikës 18 të nenit 4 të këtij ligji.
6. Ministria, të paktën çdo 2 vjet, analizon nëse është i nevojshëm rishikimi i katalogut të mbetjeve, veçanërisht në rastet kur evidenton një mbetje të re të rrezikshme ose kur konstaton se një mbetje e klasifikuar si e rrezikshme nuk shfaq vetitë e listuara në Shtojcën 3. Në këto raste Ministri i propozon Këshillit të Ministrave rishikimin e katalogut të mbetjeve, me qëllim përditësimin dhe përshtatjen e tij.
7. Katalogu i mbetjeve dhe çdo rishikim i tij, publikohet në faqen zyrtare të Ministrisë.

KREU II

KËRKESA TË PËRGJITHSHME

Neni 10

Parandalimi i mbetjeve

1. Parandalimi i mbetjeve është prioriteti i parë në hierarkinë e mbetjeve.
2. Masat e parandalimit të mbetjeve përcaktohen në programin kombëtar të parandalimit të mbetjeve që përmban edhe objektivat konkrete, aktivitetet dhe afatet për zbatimin e tyre dhe sipas rastit në programet sektoriale apo vendore për parandalimin e krijimit të mbetjeve, në përputhje me parashikimet e këtij ligji.

Neni 11

Rikuperimi i mbetjeve

1. Mbetjet i nënshtrohen operacioneve të përgatitjes për ripërdorim, riciklimit dhe operacioneve të tjera të rikuperimit që kryhen në përputhje me parimet e të menaxhimit të integruar të mbetjeve dhe me hierarkinë e mbetjeve.

2. Në zbatim të pikës 1 të këtij neni, parashikohen detyrimet e mëposhtme:

- a) Mbetjet grumbullohen në mënyrë të diferencuar në përputhje me parashikimet e nenit 12 të këtij ligji dhe nuk përzihen me mbetje apo materiale të tjera që janë të ndryshme në përbërje, për të lehtësuar ose përmirësuar përgatitjen për ripërdorim, riciklim dhe operacionet e tjera të rikuperimit, përveçse në rastet e parashikuara në pikën 3 të këtij neni.
- b) Substancat, përzierjet apo përbërësit e rrezikshëm, të mbetjeve të rrezikshme, eliminohen përpara apo gjatë rikuperimit, me qëllim trajtimin e tyre në përputhje me dispozitat e këtij ligji, kur është e nevojshme për përmbushjen e detyrimeve të përcaktuara në pikën 1 të këtij neni dhe për të lehtësuar ose përmirësuar rikuperimin.

3. Lejohen përjashtime nga detyrimi i grumbullimit të diferencuar të mbetjeve i parashikuar në pikën 2 të këtij neni, në rastet kur plotësohet të paktën një nga kushtet e mëposhtme:

- a) kur grumbullimi i disa lloje mbetjesh së bashku, nuk pengon që këto mbetje t'u nënshtrohen operacioneve të përgatitjes për ripërdorim, riciklim dhe rikuperimeve të tjera dhe kur realizimi i këtyre operacioneve jep rezultate me cilësi të krahasueshme me ato që arrihen nga operacionet e përgatitjes për ripërdorim, riciklim dhe rikuperimeve të tjera nga grumbullimi i diferencuar.
- b) kur grumbullimi i diferencuar i mbetjeve nuk jep rezultatin më të mirë për mjedisin, duke marrë parasysh ndikimet e përgjithshme në mjedis nga menaxhimi i rrymave përkatëse të mbetjeve;
- c) kur grumbullimi i diferencuar i mbetjeve nuk është teknikisht i realizueshëm duke marrë parasysh praktikat më të mira të grumbullimit të mbetjeve;

ç) kur grumbullimi i diferencuar shkakton kosto ekonomike jo proporcionale. Ky vlerësim kryhet duke marrë në konsideratë kostot e ndikimit negativ në mjedis dhe në shëndet, të grumbullimit dhe trajtimit të pa diferencuar të mbetjeve, potencialin e rritjes së efikasitetit të grumbullimit dhe trajtimit të mbetjeve, të ardhurat nga shitja e lëndëve të para dytësore si dhe zbatimin e parimit “ndotësi paguan” dhe të përgjegjësisë së zgjeruar të prodhuesit.

4. Këshilli i Ministrave, me propozim të Ministrit, miraton masat, kriteret dhe procedurat e posaçme të operacioneve të rikuperimit. Këshilli i Ministrave me propozim të Ministrit miraton gjithashtu kriteret dhe procedurat për përjashtimin nga detyrimi i grumbullimit të diferencuar të mbetjeve, në përputhje me kërkesat e përcaktuara në pikën 3 të këtij neni.

Neni 12

Përgatitja për ripërdorim dhe riciklimi i mbetjeve

1. Përgatitja e mbetjeve për ripërdorim dhe riciklimi i mbetjeve zënë përkatësisht vendin e dytë dhe të tretë në hierarkinë e mbetjeve. Për të nxitur riciklimin me cilësi të lartë mbetjet grumbullohen në mënyrë të diferencuar.

2. Për nxitjen e veprimtarive të përgatitjes për ripërdorim, politikat dhe strategjitë kombëtare ose vendore të menaxhimit të integruar të mbetjeve përmbajnë masa:

- a) që nxisin ngritjen e rrjeteve të ripërdorimit dhe të riparimit dhe mbështetjen e tyre;
- b) që u lehtësojnë rrjeteve të ripërdorimit dhe të riparimit aksesin tek mbetjet e mbatjura nga skemat apo infrastrukturat e grumbullimit që mund të përgatiten për ripërdorim, por që nuk janë të destinuara për përgatitjen për ripërdorim, kur kjo i shërben menaxhimit të mbetjeve në mënyrën e duhur;
- c) që promovojnë instrumenta ekonomike, zbatimin e kriterëve të prokurimit publik, arritjen e objektivave sasiorë ose masa të tjera të përshtatshme për realizimin e këtij qëllimi.

3. Këshilli i Ministrave me propozim të Ministrit dhe pas konsultimit me njësitë e qeverisjes vendore përcakton me vendim masat, kriteret procedurat dhe afatet e ndërmjetme për zbatimin e grumbullimit të diferencuar të mbetjeve për të gjitha rrymat e mbetjeve.

Neni 13

Objektivat e ripërdorimit, riciklimit dhe rikuperimit të mbetjeve

1. Për të përmbushur qëllimet dhe objektin e këtij ligji dhe për të realizuar kalimin drejt modelit të ekonomisë qarkulluese me një nivel të lartë të efikasitetit të burimeve, në Strategjinë Kombëtare dhe Planin e Veprimit për Menaxhimin e Integruar të Mbetjeve përcaktohen objektivat e ripërdorimit, riciklimit dhe rikuperimit të rrymave të mbetjeve.
2. Këshilli i Ministrave me propozimin e Ministrit dhe pas konsultimit me njësitë e qeverisjes vendore përcakton vitin në të cilin fillon detyrimi për përmbushjen e objektivave të ripërdorimit, riciklimit dhe rikuperimit të mbetjeve, afatet e ndërmjetme si dhe metodologjinë e përlogaritjes së përmbushjes së objektivave, bazuar në:
 - a. situatën faktike të NJQV-ve;
 - b. analizën e sasive totale të mbetjeve bashkiake;
 - c. aftësisë teknologjike për ripërdorim, riciklim dhe rikuperim;
 - d. metodologjinë e përmbushjes së objektivave.
3. AKEM është përgjegjës për monitorimin e zbatimit të detyrimeve të përcaktuara në këtë nen. Kur konstaton mospërmbushje të këtyre detyrimeve, AKEM ia përcjell konstatimin e mospërmbushjes organeve kompetente për shqyrtimin e kundërvajtjeve administrative dhe marrjen e vendimit përkatës.

Neni 14

Asgjësimi i mbetjeve

1. Mbetjet që nuk i nënshtrohen operacioneve të rikuperimit u nënshtrohen operacioneve të sigurta të asgjësimit, në përputhje me parimet e nenit 5 të këtij ligji.
2. Strategjia Kombëtare dhe Plani i Veprimit për Menaxhimin e Integruar të Mbetjeve përmban objektivat për reduktimin e operacioneve të asgjësimit të mbetjeve për të garantuar menaxhimin e mbetjeve në mënyrë të përshtatshme për mjedisin.

KREU III

MENAXHIMI I INTEGRUAR I MBETJEVE

SEKSIONI I

PËRGJEGJËSIA PËR MENAXHIMIN E INTEGRUAR TË MBETJEVE

Neni 15

Përgjegjësitë e menaxhimit të integruar të mbetjeve

1. Përgjegjësia për menaxhimin e integruar të mbetjeve zbaton parimin “ndotësi paguan” dhe parimin e përgjegjësisë së zgjeruar të prodhuesit. Përgjegjësia për menaxhimin e integruar të mbetjeve ndahet ndërmjet subjekteve të mëposhtme:

- a) Krijuesi ose zotëruesi i mbetjeve, ka përgjegjësi për realizimin e menaxhimit të integruar të mbetjeve të krijuara apo të zotëruara prej tij;
- b) Prodhuesi i produktit, që i nënshtrohet skemës së përgjegjësisë së zgjeruar të prodhuesit, ka përgjegjësinë e menaxhimit të integruar të mbetjeve që krijohen nga produkti i prodhuar, përpunuar, trajtuar, shitur apo importuar prej tij;
- c) Bashkitë, janë përgjegjëse për menaxhimin e integruar të mbetjeve bashkiake dhe mbetjeve të tjera të përcaktuara në dispozitat e këtij ligji që ndodhen në territorin nën juridiksionin e tyre.

Neni 16

Përgjegjësia e krijuesit ose zotëruesit të mbetjeve

1. Krijuesi ose zotëruesi i mbetjeve është përgjegjës për realizimin e menaxhimit të integruar të mbetjeve, të krijuara dhe/ose të zotëruara prej tij, në përputhje me këtë ligj, me legjislacionin në fuqi për vlerësimin e ndikimit në mjedis dhe lejet e mjedisit, si dhe me legjislacionin e posaçëm që rregullon rrymat e caktuara të mbetjeve. Në zbatim të këtij detyrimi, krijuesi ose zotëruesi i mbetjeve sigurohet që mbetjet e krijuara apo të zotëruara prej tij t'i nënshtrohen operacioneve të menaxhimit të integruar të mbetjeve në një nga mënyrat e mëposhtme:

- a) duke kryer vetë menaxhimin e integruar të mbetjeve;
- b) duke realizuar menaxhimin e integruar të mbetjeve nëpërmjet një agjenti apo tregtari të licencuar sipas legjislacionit në fuqi;

c) duke transferuar apo dorëzuar vetë mbetjet tek personat që kryejnë trajtimin e mbetjeve, në përputhje me legjislacionin në fuqi;

ç) duke i transferuar apo dorëzuar vetë mbetjet tek sistemi i grumbullimit të mbetjeve të ngritur nga bashkia përkatëse.

d) duke i transferuar apo dorëzuar vetë mbetjet tek një sistem grumbullimi i ngritur dhe administruar nga operatorë privatë brenda territorit ku ndodhen mbetjet dhe vepron në përputhje me parashikimet e legjislacionit në fuqi.

2. Krijuesi ose zotëruesi i mbetjeve, që dorëzon apo transferon mbetjet tek një agjent, tregtar, person fizik ose juridik që kryen menaxhimin e integruar të mbetjeve, sipas planit të zonës së menaxhimit të mbetjeve ose tek sistemi i grumbullimit i ngritur dhe i administruar nga operatorë privatë, nuk çlirohet nga përgjegjësia për kryerjen e plotë të operacioneve të rikuperimit ose asgjësimit të mbetjeve, përveç rasteve të rregulluara në përputhje me parashikimet e pikës 3 të këtij neni.

Neni 17

Përgjegjësia e zgjeruar e prodhuesit

1. Personat që në bazë profesionale zhvillojnë, prodhojnë, përpunojnë, trajtojnë, shesin apo importojnë produkte (prodhuesi i produktit), ngarkohen me përgjegjësinë e zgjeruar të prodhuesit.

2. Përgjegjësia e zgjeruar e prodhuesit, zbaton parimin “ndotësi paguan”, dhe përcakton që prodhuesit e produkteve janë përgjegjës për ndikimin mjedisor të produkteve të prodhuara prej tyre, përgjatë gjithë ciklit të jetës së produktit, përfshirë menaxhimin e fazës së fundit të jetës së produktit, që është mbetja dhe asgjësimin përfundimtar të saj.

3. Përgjegjësia e zgjeruar e prodhuesit realizohet nëpërmjet zbatimit të një sërë masash, që sipas rastit përcaktojnë:

a) detyrimin e prodhuesit të produkteve që të organizojë kthimin e produkteve dhe grumbullimin e mbetjeve që teprojnë pas përdorimit të produkteve;

b) përgjegjësinë për menaxhimin e integruar të këtyre mbetjeve;

c) detyrimin për të dhënë informacion për insitucionet shtetërore dhe publikun se deri në çfarë mase është e mundur që produkti të ripërdoret dhe të riciklohet.

4. Për miratimin e masave të përshtatshme për zbatimin e përgjegjësisë së zgjeruar të prodhuesit, të përmendura në pikën të këtij neni, mbahen në konsideratë fizibiliteti teknik, qëndrueshmëria ekonomike dhe ndikimet e përgjithshme mbi mjedisin, shëndetin e njeriut dhe impaktin shoqëror, duke respektuar edhe nevojën për të garantuar funksionimin e duhur të tregut.

5. Për zbatimin e përgjegjësisë së zgjeruar të prodhuesit, prodhuesi i produkteve ngarkohet me përgjegjësinë financiare ose përgjegjësinë organizative dhe financiare. Përgjegjësia e zgjeruar e prodhuesit, rregullohet me ligj të posaçëm, në të cilin përcaktohen masat, skemat dhe kriteret specifike të përgjegjësisë së zgjeruar të prodhuesit, produktet që i nënshtrohen përgjegjësisë së zgjeruar të prodhuesit si dhe afati nga i cili fillon të zbatohet përgjegjësia e zgjeruar e prodhuesit në territorin e Republikës së Shqipërisë.

6. Këshilli i Ministrave, me propozimin e ministrit, përcakton rrethanat në të cilat përgjegjësia për organizimin e menaxhimit të mbetjeve mbartet, plotësisht apo pjesërisht, nga prodhuesi i produktit që krijon mbetjet dhe rrethanat kur këto përgjegjësi mund të ndahen me shpërndarësit e këtij produkti.

Neni 18

Përgjegjësia e bashkive

Bashkitë janë përgjegjëse për menaxhimin e integruar të mbetjeve bashkiake dhe rrymave të tjera të mbetjeve të parashikuara në këtë ligj, që ndodhen në territorin nën juridiksionin e tyre, sipas kompetencave dhe detyrimeve të përcaktuara në këtë ligj.

Neni 19

Përgjegjësia e subjekteve që ushtrojnë veprimtarinë e grumbullimit dhe transportimit të mbetjeve

Personat fizikë dhe juridikë, të licencuar, që grumbullojnë ose transportojnë mbetje, kanë përgjegjësinë të dorëzojnë mbetjet e grumbulluara ose të transportuara në impiante trajtimi të përshtatshme që i përmbushin kërkesat e këtij ligji dhe që shoqërohen me dokumentacionin e dorëzimit apo të transferimit sipas kërkesave të këtij ligji ose legjislacionit të posaçëm.

SEKSIONI II

INSTITUCIONET PËRGJEGJËSE

Neni 20

Institucionet përgjegjëse në fushën e menaxhimit të integruar të mbetjeve

Autoritetet përgjegjëse që ushtrojnë funksione në fushën e menaxhimit të integruar të

mbetjeve, janë të organizuara si më poshtë:

1. Në nivel qendror, autoritetet përgjegjëse, në fushën e menaxhimit të integruar të mbetjeve, të cilat ushtrojnë kryesisht funksione politikëbërëse, rregullatore dhe monitoruese janë:

- a) Ministria përgjegjëse për mjedisin;
- b) Agjencia Kombëtare e Ekonomisë së Mbetjeve;
- c) Agjencia Kombëtare e Mjedisit;
- d) Struktura përgjegjëse inspektuese në fushën e mjedisit.

2. Në nivel vendor, autoritetet përgjegjëse, në fushën e menaxhimit të integruar të mbetjeve, të cilat ushtrojnë kryesisht funksione organizimi, administrimi dhe zbatimimi të menaxhimit të integruar të mbetjeve, janë bashkitë.

Neni 21

Ministria përgjegjëse për mjedisin

1. Ministria përgjegjëse për mjedisin është institucioni i nivelit qendror që drejton politikën shtetërore në fushën e menaxhimit të mbetjeve.

2. Për zbatimin e funksionit të përcaktuar në pikën 1 më sipër, Ministria ushtron këto kompetenca:

- a) Harton dhe zhvillon politikat, legjislacionin, dhe standardet në fushën e menaxhimit të mbetjeve;
- b) Harton Strategjinë Kombëtare dhe Planin e Veprimit për Menaxhimin e Integruar të Mbetjeve si dhe monitoron zbatimin e tij;
- c) Krijon mekanizmin financiar të posaçëm për të plotësuar nevojat e bashkive për investime në fushën e menaxhimit të mbetjeve;

3. Ministria përgjegjëse për mjedisin ushtron të gjitha kompetencat e tjera në lidhje me menaxhimin e mbetjeve të përcaktuara në këtë ligj, apo në ligje të posaçme.

Neni 22

Agjencia Kombëtare e Ekonomisë së Mbetjeve

1. Agjencia kombëtare e ekonomisë së mbetjeve është institucion publik qendror, në varësi të ministrit përgjegjës për mjedisin, që mundëson tranzicionin në modelin e

ekonomisë qarkulluese.

2. Për përmbushjen e qëllimit dhe objektivave të këtij ligji, AKEM ushtron këto kompetenca kryesore në fushën e menaxhimit të integruar të mbetjeve:

a) Bashkërendon me institucionet e administratës publike, në nivel qendror e vendor, me partnerët ndërkombëtarë, investitorët dhe palët e interesuara për zbatimin e menaxhimit të integruar të mbetjeve, për planifikimin territorial të infrastrukturës së mbetjeve dhe funksionimin e tyre në përputhje me parashikimet e këtij ligji;

b) monitoron zbatimin e planeve dhe programeve për menaxhimin e integruar të mbetjeve në nivel qendror dhe vendor;

c) organizon punën për edukimin mjedisor, promovimin dhe nxitjen e zbatimit të hierarkisë së mbetjeve, për realizimin e grumbullimit të diferencuar të mbetjeve dhe rikuperimin e mbetjeve në shkallë të gjerë në territorin e Republikës së Shqipërisë;

ç) monitoron zbatimin e detyrimeve për grumbullimin e diferencuar të mbetjeve nga Bashkitë, dhe të objektivave të tjerë të menaxhimit të integruar të mbetjeve;

d) koordinon me bashkitë iniciativat dhe veprimet, përfshirë ato ekonomike, për të favorizuar riciklimin dhe rikuperimin e mbetjeve, si dhe për të promovuar tregun e produkteve të rikuperuara dhe përdorimin e tyre nga administrata publike, subjektet tregtare dhe konsumatorët;

dh) menaxhon mekanizmin financiar të krijuar nga Ministria për plotësimin e nevojave të Bashkive për investime në fushën e menaxhimit të mbetjeve.

3. Organizimi, funksionimi dhe përgjegjësitë funksionale të AKEM përcaktohen me vendimin e këshillit të ministrave për krijimin, organizimin dhe funksionimin e AKEM.

Neni 23

Agjencia Kombëtare e Mjedisit

1. Agjencia Kombëtare e Mjedisit është institucion publik qendror, në varësi të ministrit përgjegjës për mjedisin. Për përmbushjen e qëllimit dhe objektivave të këtij ligji, AKM ushtron këto kompetenca kryesore në fushën e menaxhimit të integruar të mbetjeve:

a) mbledh, përpunon, ruan dhe analizon të dhënat për krijimin dhe trajtimin e mbetjeve, që lidhen me zbatimin e lejeve të mjedisit, në përputhje me standardet e pranuar dhe informon Ministrinë dhe palët e tjera të interesuara;

b) organizon dhe menaxhon regjistrat e të dhënave për çështje të ndryshme që kanë të bëjnë me menaxhimin e integruar të mbetjeve, në përputhje me nenin 72;

c) vlerësimin e ndikimit mjedisor dhe licencimin e veprimtarive në fushën e

menaxhimit të integruar të mbetjeve.

Neni 24

Bashkitë

1. Bashkitë janë përgjegjëse për organizimin dhe funksionimin e sistemit të menaxhimit të integruar të mbetjeve, në territorin nën juridiksionin e tyre.

2. Për zbatimin e funksionit të përcaktuar në pikën 1 më sipër, bashkitë kanë këto kompetenca:

a) grumbullimin e mbetjeve bashkiake dhe rrymave të tjera të mbetjeve të përcaktuara në këtë ligj;

b) grumbullimin e diferencuar të mbetjeve sipas afateve dhe rrymave të caktuara të mbetjeve, në përputhje me parashikimet e akteve nën ligjore zbatuese;

c) kryerjen e të gjitha shërbimeve mbështetëse për realizimin e operacioneve funksionale në përputhje me planin e zonave të menaxhimit të mbetjeve, të grumbullimit, të grumbullimit të diferencuar dhe të menaxhimit të mbetjeve të përmendura në gërmat (a) dhe (b) më sipër, të tilla si vendosjen e kontenerëve të përshtatshëm të grumbullimit, përcaktimin e metodës së grumbullimit, organizimin e transportit të mbetjeve, si dhe çdo veprimtari tjetër mbështetëse të nevojshme;

ç) ngritjen e sistemit bashkiak të grumbullimit të mbetjeve dhe përcaktimin e rregullave të grumbullimit, përcaktimin e pikave të grumbullimit, pikave të magazinimit të përkohshëm dhe të stacioneve të transferimit të mbetjeve, dhe në përgjithësi të vendndodhjes së infrastrukturës së nevojshme për menaxhimin e integruar të mbetjeve brenda territorit të bashkisë në përputhje me parashikimet e këtij ligji dhe legjislacionit në fuqi për planifikimin dhe zhvillimin e territorit;

d) organizimin dhe nxitjen e skemave ndërgjegjesueses me fonde publike apo burime të tjera të ligjshme;

dh) monitorimin dhe kontrollin e territorit të bashkisë me qëllim parandalimin dhe mbikqyrjen e hedhjes së paligjshme të mbetjeve në vende të paautorizuara dhe / ose krijimin e venddepozitimeve të paligjshme të mbetjeve, dhe në bashkërendim me organet kompetente, marrjen e masave për ndëshkimin e paligjshmërisë, mbledhjen e mbetjeve të hedhura në mënyrë të paligjshme dhe trajtimin e tyre;

e) monitorimin dhe kontrollin e territorit të bashkisë për zbatimin e dispozitave të këtij ligji, dhe bashkëpunimin dhe koordinimin me institucionet kompetente për marrjen e masave për ndëshkimin e shkeljeve të këtij ligji;

ë) zhvillimin dhe mbështetjen e fushatave informuese dhe ndërgjegjësuese për menaxhimin e mbetjeve me fonde publike dhe burime të tjera të ligjshme për

menaxhimin e integruar të mbetjeve dhe masave konkrete për parandalimin e mbetjeve brenda territorit të bashkisë;

f) mbledhjen, përpunimin, ruajtjen dhe raportimin e të dhënave në lidhje me menaxhimin e mbetjeve në territorin e bashkisë, përfshirë të dhënat në lidhje me vendndodhjen e infrastrukturave të menaxhimit të mbetjeve, të dhëna për grumbullimin e diferencuar të mbetjeve, të dhëna për sasinë e rrymave të caktuara të mbetjeve të grumbulluara dhe të trajtuara në territorin e bashkisë, si dhe çdo të dhënë tjetër të parashikuar në këtë ligj dhe të domosdoshme për realizimin e funksioneve të menaxhimit të mbetjeve nga bashkia. Bashkia në bazë të detyrimit ligjor, informon për këto të dhëna pranë AKEM;

g) raportimin pranë AKEM të statistikave vjetore të mbetjeve të krijuara në territorin e tyre;

3. Bashkitë, ushtrojnë funksionet e grumbullimit dhe trajtimit të mbetjeve në mënyrat e mëposhtëme:

a) nëpërmjet strukturave të tyre ekzistuese administrative apo ngritjes së strukturave administrative të posaçme për këtë qëllim;

b) nëpërmjet njësive ekonomike apo institucioneve ekzistuese në varësi të tyre apo ngritjes së tyre për këtë qëllim;

c) nëpërmjet personave juridikë publik ekzistues apo themelimit të personave juridikë publik për ushtrimin e këtyre funksioneve;

ç) nëpërmjet lidhjes së kontratave me subjekte private që ushtrojnë veprimtaritë e sipërpërmendura në përputhje me parashikimet e këtij ligji dhe legjislacionit të posaçëm në fuqi;

4. Për ushtrimin e funksioneve të tyre në fushën e menaxhimit të integruar të mbetjeve, bashkitë veprojnë në përputhje me dispozitat e këtij ligji dhe të legjislacionit të posaçëm për vetëqeverisjen vendore dhe zbatojnë parimet e barazisë dhe mos diskriminimit.

5. Kryetarët e njësive të qeverisjes vendore janë përgjegjës për menaxhimin dhe administrimin e mbetjeve që krijohen brenda territorit të tyre administrativ, në përputhje me parashikimet e këtij ligji.

SEKSIONI III

ZONAT E MENAXHIMIT TË MBETJEVE

Neni 25

Zonat e menaxhimit të mbetjeve

1. Territori i Republikës së Shqipërisë organizohet në disa zona për menaxhimin e mbetjeve. Për kualifikimin e një territori si zonë e menaxhimit të mbetjeve, konsiderohen të gjitha kriteret e mëposhtme:

- a) në zonën e menaxhimit të mbetjeve krijohen impiantet kryesore për trajtimin e mbetjeve ose planifikohet ngritja e tyre;
 - b) në zonën e menaxhimit të mbetjeve ekziston infrastruktura mbështetëse e trajtimit të mbetjeve ose planifikohet ngritja e saj;
 - c) vendndodhja dhe shtrirja e zonës së menaxhimit të mbetjeve në mënyrë që të mbulojë një territor në mënyrë sa më eficiente;
 - ç) aksesueshmëria e territorit të mbuluar nga zona e menaxhimit të mbetjeve duhet të jetë në përputhje me kushtet teknike të infrastrukturës rrugore;
 - d) numri i popullsisë;
 - dh) sasi të mbetjeve të krijuara në territorin e mbuluar nga zona e menaxhimit të mbetjeve;
2. Zonat e Menaxhimit të Mbetjeve janë pjesë e Planit Kombëtar Sektorial të Menaxhimit të Mbetjeve të Ngurta dhe pjesë e Planeve Zonale.

Neni 26

Bashkëpunimi ndërvendor

1. Bashkitë që përfshihen në një zonë të menaxhimit të mbetjeve, nënshkruajnë një marrëveshje bashkëpunimi ndërvendor ku përcaktohen:

- a) qëllimi i marrëveshjes;
- b) procedura dhe kuorimi i vendimmarrjes të bashkive për çdo vendim të nevojshëm në lidhje me funksionimin e veprimtarive të zhvilluara në nivelin e zonës së menaxhimit të mbetjeve;
- c) të drejtat dhe detyrimet e bashkive pjesëmarrëse;
- ç) funksionet që do të ushtrohen nga secila bashki veçmas apo në mënyrë të përbashkët në nivel zonal;
- d) struktura organizative e zonës së menaxhimit të mbetjeve;
- dh) të drejtat e pronësisë mbi infrastrukturën ekzistuese;
- e) detyrimet për ndërtimin dhe operimin e infrastrukturës së menaxhimit të mbetjeve

kur ajo mungon ose është e pa mjaftueshme dhe mënyrën e bashkëpunimit mes bashkive përkatëse;

ë) mënyra dhe masa e kontributit financiar të secilës bashki;

f) mbledhja e të ardhurave si dhe përdorimi i të ardhurave dhe përfitimeve të tjera;

g) çdo element tjetër që konsiderohet me rëndësi për përmbushjen e qëllimit të menaxhimit të mbetjeve në zonë përkatëse të menaxhimit të mbetjeve;

2. Një bashki mund të jetë pjesë vetëm në një nga zonat e menaxhimit të mbetjeve të miratuara nga KKT. Marrëveshja e bashkëpunimit për secilën zonë të menaxhimit të mbetjeve miratohet nga këshilli bashkiak i secilës bashki pjesëmarrëse.

SEKSIONI IV

KOSTOT, INSTRUMENTAT EKONOMIKË DHE MASAT E TJERA NXITËSE

Neni 27

Kostot e menaxhimit të integruar të mbetjeve

1. Kostot e menaxhimit të integruar të mbetjeve, duke përfshirë kostot e infrastrukturës dhe operimit të saj, mbulohen nga krijuesi ose nga zotëruesi i mbetjeve në përputhje me parimin "Ndotësi paguan".

2. Kostot për menaxhimin e integruar të mbetjeve që krijohen nga produktet që i nënshtrohen skemës së përgjegjësisë së zgjeruar të prodhuesit, mbulohen në përputhje me parashikimit e ligjit të posaçëm për përgjegjësinë e zgjeruar të prodhuesit.

3. Kostot për menaxhimin e integruar të mbetjeve që janë përgjegjësi e bashkive, mbulohen nga bashkitë në përputhje me ligjin për vetëqeverisjen vendore dhe ligjin për financat e vetëqeverisjes vendore.

4. Kur krijuesi i mbetjeve nuk mund të identifikohet, kostot e pastrimit, grumbullimit, trajtimit të mbetjeve si dhe rehabilitimit mjedisor mbulohen nga zotëruesi aktual i mbetjeve. Pas identifikimit të krijuesit të këtyre mbetjeve, kostot e pastrimit,

grumbullimit, trajtimit të mbetjeve dhe të rehabilitimit mjedisor dhe të identifikimit të krijuesit, rimbursohen nga krijuesi.

5. Investimet për ndërtimin e objekteve dhe impianteve për trajtimin e mbetjeve bashkiake, jo të rrezikshme dhe të rrezikshme, si dhe shpenzimet për pastrimin dhe rehabilitimin e vendeve ekzistuese të ndotura me mbetje, përballohen nga Buxheti i Shtetit i Republikës së Shqipërisë, buxhetet e bashkive si edhe burime të tjera të ligjshme me origjinë vendase dhe të huaj.

Neni 28

Instrumentat ekonomikë dhe masa të tjera nxitëse të hierarkisë së mbetjeve

Për të inkurajuar zbatimin e hierarkisë së mbetjeve, politikat shtetërore të menaxhimit të mbetjeve në nivel qendror dhe vendor dhe aktet zbatuese të tyre parashikojnë një sërë instrumentash ekonomike dhe masash nxitëse, të tilla si:

- a) planifikimi investimeve të nivelit qendror dhe vendor në përputhje me nevojat e ngritjes së infrastrukturës së menaxhimit të integruar mbetjeve ;
- b) prokurimi publik i qëndrueshëm për të inkurajuar menaxhimin më të mirë të mbetjeve dhe përdorimin e produkteve dhe materialeve të ricikluara;
- c) eliminimi i subvencioneve që nuk janë në përputhje me hierarkinë e mbetjeve;
- d) mbështetje për kërkimin dhe inovacionin në teknologjitë e avancuara të riciklimit dhe riprodhimit me një miks materialesh të rikuperuara dhe të reja;
- e) përdorimi i teknikave më të mira të disponueshme për trajtimin e mbetjeve;
- f) incentiva ekonomike për autoritetet qendrore dhe vendore, veçanërisht për promovimin e parandalimit të mbetjeve dhe përforsimin e skemave të grumbullimit të diferencuar, duke shmangur mbështetjen për asgjësimin e mbetjeve;
- g) fushata ndërgjegjësimi publik, veçanërisht për grumbullimin e diferencuar, parandalimin dhe reduktimin e mbetjeve, dhe përfshirjen e këtyre çështjeve në kurrikulat e arsimit dhe trajnimit profesional;
- h) sisteme koordinuese, edhe përmes mjeteve digjitale, ndërmjet të gjitha autoriteteve publike të përfshira në menaxhimin e mbetjeve;
- i) promovimi i dialogut të vazhdueshëm dhe bashkëpunimit ndërmjet të gjitha palëve të interesuara në menaxhimin e mbetjeve dhe inkurajimi i marrëveshjeve vullnetare dhe i raportimit të subjekteve për mbetjet që krijojnë.

Neni 29

Fondi i ekonomisë së mbetjeve

1. Për të siguruar mbështetjen në sektorin e menaxhimit të integruar të mbetjeve

krijohet fondi kombëtar i ekonomisë së mbetjeve në formën e një fondi financiar publik që mbështet politikën, programet dhe projektet në fushën e menaxhimit të integruar të mbetjeve.

2. Burimet e financimit të fondit të ekonomisë së mbetjeve janë:

- a) të ardhurat e mbledhura nga kundërvajtjet administrative në shkelje të këtij ligji;
- b) financimet vendase apo të huaja për këtë qëllim, të cilat burojnë në mënyrë të ligjshme nga organet publike, private ose personat fizikë;
- c) buxheti i shtetit.

3. Ky fond krijohet pranë AKEM dhe Këshilli i Ministrave miraton rregullat për administrimin e tij.

SEKSIONI V

OPERACIONET E MENAXHIMIT TË INTEGRUAR TË MBETJEVE

Neni 30

Rrjeti i integruar i impianteve të trajtimit të mbetjeve

1. Me qëllim menaxhimin e integruar të mbetjeve, në territorin e Republikës së Shqipërisë, ngrihet rrjeti i integruar i impianteve për rikuperimin dhe asgjësimin e mbetjeve. Rrjeti ngrihet në përputhje me rrethanat gjeografike dhe nevojat për instalimin e impianteve të specializuara për disa lloje mbetjesh, mbi bazën e teknikave më të mira të disponueshme dhe të parimit të vetëqendrueshmërisë, që garanton aftësinë e Republikës së Shqipërisë të kryejë vetë operacionet e rikuperimit dhe asgjësimin të mbetjeve.

2. Rrjeti i integruar i impianteve për rikuperimin dhe asgjësimin e mbetjeve, ngrihet në nivel ndërvendor, brenda territorit të zonave të menaxhimit të mbetjeve dhe udhëhiqet nga parimi i afërsisë. Vendndodhja e impianteve duhet të jetë e përshtatshme dhe lehtësisht e aksesueshme nga bashkitë që ndodhen brenda zonës së menaxhimit të mbetjeve.

Neni 31

Grumbullimi i mbetjeve

1. Bashkitë ngrenë sistemin bashkiak të grumbullimit të mbetjeve dhe përcaktojnë

rregullat dhe procedurat e grumbullimit të mbetjeve brenda territorit nën juridiksionin e tyre si, pikat e grumbullimit të mbetjeve, metodat, oraret e grumbullimit dhe të transportit të mbetjeve si dhe shërbimet e tjera mbështetëse.

2. Sistemi bashkiak i grumbullimit të mbetjeve dhe organizohet në mënyrë që:

- a) të garantojë mbulimin e të gjithë territorit nën juridiksion të bashkisë;
- b) të jetë i aksesueshëm nga banorët e territorit nën juridiksionin e bashkisë;
- c) të garantojë grumbullimin e diferencuar të mbetjeve në përputhje me kërkesat e këtij ligji dhe të akteve të tjera nënligjore;
- ç) të jetë i përshtatshëm duke marrë parasysh numrin e popullsisë, sasinë e mbetjeve të krijuara, veprimtaritë ekonomike dhe zhvillimin e territorit nën juridiksionin e bashkisë.

3. Në përputhje me ndarjen e përgjegjësisë për menaxhimin e integruar të mbetjeve sipas nenit 15 të këtij ligji, sistemi bashkiak i grumbullimit të mbetjeve i jep përparësi grumbullimit të mbetjeve shtëpiake.

4. Krijuesi ose zotëruesi i mbetjeve me natyrë dhe përbërje të ngjashme me mbetjet shtëpiake, grumbullon mbetjet në konteniere individuale dhe i dorëzon ose i transferon ato në përputhje me rregullat e përcaktuara nga bashkia. Bashkitë, lejojnë përdorimin e kontenierëve publikë nga krijuesi ose zotëruesi i mbetjeve me natyrë dhe përbërje të ngjashme me mbetjet shtëpiake kur lloji, sasia dhe volumi i mbetjeve të krijuara prej tij nuk pengon grumbullimin e mbetjeve shtëpiake.

5. Bashkitë marrin masa të posaçme për ngritjen e sistemit të grumbullimit të diferencuar të mbetjeve, fillimisht për letrën, metalet, plastikën, qelqin dhe mbetjet bio dhe në vijim për tekstilet.

6. Prodhuesi i produktit që i nënshtrohet skemës për përgjegjësinë e zgjeruar të prodhuesit, ngre sistemin e grumbullimit të mbetjeve të krijuara nga produkti, në përputhje me rregullat dhe përcaktimet e ligjit të posaçëm për përgjegjësinë e zgjeruar të prodhuesit.

7. Subjektet e përcaktuara në këtë nen kanë detyrimin e njoftimit dhe informacionit periodik 6 muaj pranë AKEM, të masave të marra për grumbullimin e diferencuar të mbetjeve.

1. Ruajtja paraprake para grumbullimit të mbetjeve për qëllime të transportit të tyre drejt impianteve përkatëse, kryhet në vendet e mëposhtme:

- a) në vendin ku krijohen mbetjet, që nënkupton të gjithë zonën ku zhvillohet aktiviteti që ka krijuar mbetjet;
- b) ekskluzivisht për mbetjet që janë subjekt i përgjegjësisë së zgjeruar të prodhuesit ruajtja paraprake para grumbullimit mund të kryhet nga distributorët në hapësirat e pikës së tyre të shitjes.

2. Ruajtja paraprake para grumbullimit kryhet në kushtet e mëposhtme:

- a) mbetjet që përmbajnë ndotësit organikë të qëndrueshëm, dhe ndryshimeve të mëtejshme, ruhen në përputhje me normat teknike që rregullojnë magazinimin dhe paketimin e mbetjeve që përmbajnë substanca të rrezikshme dhe menaxhohen në përputhje me rregulloren e mësipërme;
- b) mbetjet grumbullohen dhe dërgohen për operacionet e çmontimit ose të shpërbërjes sipas njëres prej modaliteteve alternative të mëposhtme, në zgjedhjen e prodhuesit të mbetjeve: kur sasia e mbetjeve në depo arrin gjithsej 30 metra kub, nga të cilët maksimumi 10 metra kub mbetje të rrezikshme ose çdo rast, kur sasia e mbetjeve nuk tejkalon kufirin e përmendur në vit, ruajtja paraprake nuk mund të zgjasë më shumë se një vit;
- c) mbetjet janë grupuar sipas kategorive homogjene, në përputhje me normat përkatëse teknike, si dhe, për mbetjet e rrezikshme, në përputhje me normat që rregullojnë depozitimin e substancave të rrezikshme që përmbajnë;
- ç) në përputhje me normat që rregullojnë paketimin dhe etiketimin e substancave të rrezikshme.

3. Ruajtja paraprake para grumbullimit që kryhet në kushtet e përcaktuara në pikat 1 dhe 2 nuk kërkon autorizim nga autoritetet kompetente.

4. Dispozitat e këtij neni nuk aplikohen për mbetjet bio.

Neni 33

Stacionet e transferimit

1. Stacionet e transferimit janë struktura të palëvizshme ose të lëvizshme të cilat ngrihen me qëllimin e reduktimit të kostove të transportit të mbetjeve, nga pikat e grumbullimit të mbetjeve, drejt impiantit të rikuperimit apo asgjësimit përfundimtar.

2. Në stacionet e transferimit mund të kryhen edhe operacionet e mëposhtme mbështetëse:

- a) ndarja e mbetjeve të riciklueshme;
- b) diferencimin e mbetjeve në rryma të ndryshme;
- c) ngjeshja e mbetjeve për ti zvogëluar në përmasa;
- ç) operacione të tjera të ngjashme.

3. Vendimi për ngritjen e stacioneve të transferimit merret bazuar në këto elemente:

- a) distanca midis vendit të krijimit dhe/ose të grumbullimit të mbetjeve me impiantin e rikuperimit apo asgjësimit përfundimtar;
- b) sasia e mbetjeve që transportohen në vit brenda zonës së menaxhimit të mbetjeve;
- c) aksesueshmëria e stacioneve të transferimit nga pjesa më e madhe e bashkive të zonës së menaxhimit të mbetjeve;
- ç) financimi i nevojshëm për ndërtimin e stacionit të transferimit;
- d) sigurimi i stafit dhe fondeve për operimin dhe mirëmbajtjen e stacioneve të transferimit dhe pajisjeve të nevojshme për to;
- dh) sigurimi i një vendndodhjeje të përshtatshme për stacionet e transferimit.

4. Stacionet e transferimit kategorizohen në stacione transferimi për mbetje të rrezikshme dhe në stacione transferimi për mbetje jo të rrezikshme, dhe pajisen me lejet e mjedisit të përcaktuara sipas atij ligji. Në stacionet e transferimit pranohen mbetjet bashkiake dhe mbetjet nga ndërtimi dhe shembja.

5. Stacionet e transferimit dhe kostot e tyre të ndërtimit, mirëmbajtjes dhe operimit janë pjesë integrale e infrastrukturës për menaxhimin e mbetjeve dhe parashikohen në planet zonale dhe vendore.

Neni 34

Lendfilli

1. Në përputhje me objektivin e tranzicionit në ekonominë qarkulluese, dhe të parimit të hierarkisë së mbetjeve, politikat shtetërore në lidhje me depozitimin e mbetjeve në lendfill synojnë që sasia e mbetjeve të depozituara dhe të trajtuara në lendfill të zvogëlohet në mënyrë progresive, veçanërisht mbetjet bashkiake dhe mbetjet e përshtatshme për riciklim apo rikuperim.

2. Për realizimin e synimeve të përmendura në pikën 1 më sipër, Këshilli i Ministrave me propozim të Ministrit miraton, në përputhje me parashikimet e këtij ligji, kërkesat teknike dhe operative për mbetjet dhe për lendfilllet, për të përcaktuar masat, procedurat, standardet dhe udhëzimet që synojnë të parandalojnë ose zvogëlojnë ndikimin negativ në mjedis, dhe veçanërisht ndotjen e ujërave sipërfaqësore, ujërave nëntokësore, tokës dhe ajrit, dhe mjedisit në tërësi, duke përfshirë ndikimin e efektit serrë, si dhe rreziqet për shëndetin e njeriut që vijnë nga depozitimi i mbetjeve në

lendfill, përgjatë gjithë ciklit të jetës së lendfillit.

3. Lendfillet klasifikohen në tri kategori:

- a) lendfille për mbetjet e rrezikshme;
- b) lendfille për mbetjet jo të rrezikshme;
- c) lendfille për mbetjet inerte.

4. Pranohen në lendfill mbetjet që i janë nënshtruar trajtimit, me përjashtim të mbetjeve inerte për të cilat trajtimi është teknikisht i pamundur, dhe mbetjeve të tjera kur trajtimi i tyre nuk jep kontribut në realizimin e qëllimit të këtij ligji, duke zvogëluar sasinë e mbetjeve ose të rrezikut ndaj shëndetit të njeriut dhe të mjedisit.

5. Në lendfillet e mbetjeve të rrezikshme pranohen vetëm mbetje që klasifikohen si të rrezikshme në përputhje me përkufizimin e këtij ligji dhe që përmbushin kriteret dhe procedurat e pranimit të përcaktuara sipas këtij neni.

6. Në lendfillet e mbetjeve jo të rrezikshme pranohen vetëm:

- a) mbetjet bashkiake;
- b) mbetjet jo të rrezikshme të çdo origjine tjetër, që përmbushin kriteret dhe procedurat e pranimit mbetjeve jo të rrezikshme të përcaktuara sipas këtij neni;
- c) mbetjet e rrezikshme joreaktive, të qëndrueshme, (p.sh të ngurtësuara, të qelqëzuara) me veti rrjedhëse të ngjashme me ato të mbetjeve jo të rrezikshme, të referuara në shkronjën "b" të kësaj pike, dhe që përmbushin kriteret dhe procedurat përkatëse të pranimit, të përcaktuara sipas këtij neni. Këto mbetje të rrezikshme nuk depozitohen në parcelat e destinuara për mbetjet jo të rrezikshme të biodegradueshme.

7. Lendfillet për mbetjet inerte përdoren vetëm për mbetjet inerte.

8. Këshilli i Ministrave, me propozimin e ministrit miraton procedurat, kërkesat dhe standardet për trajtimin e mbetjeve në lendfill dhe përkatësisht:

- a) kërkesat e përgjithshme të zbatueshme për lendfillet dhe masat që do të merren për lendfillet ekzsituase;
- b) procedurat e pranimit për llojet e mbetjeve që pranohen në kategoritë e ndryshme të lendfilleve të mbetjeve;
- c) procedurat e kontrollit dhe të monitorimit gjatë fazës operative;
- ç) procedurat e mbylljes dhe të kujdesit pas mbylljes së lendfilleve;
- d) kërkesat në lidhje me raportimin dhe mbledhjen e të dhënave për trajtimin e mbetjeve në lendfille;
- dh) kërkesat dhe kushtet e tjera që duhen përfshirë në lejet e mjedisit;

9. Ndërtimi i lendfilleve, bëhet në nivel ndërvendor, brenda territorit të zonave të

menaxhimit të mbetjeve në përputhje me parimet e parashikuara në këtë ligj.

10. Këshilli i Ministrave, me propozimin e ministrit, miraton kriteret, procedurat dhe standardet e studimit dhe projektzbatimit për ndërtimin dhe mbylljen e kategorive të ndryshme të lëndfilleve.

Neni 35

Mbetjet dhe trajtimet e përjashtuara nga lëndfillët

1. Nuk pranohen në lëndfill:

- a) mbetjet e lëngshme;
- b) mbetjet që, në kushtet e lëndfillit, janë shpërthyes, gërryese, oksiduese, të djegshme ose shumë të djegshme, siç përcaktohen në shtojcën 3 të këtij ligji;
- c) mbetjet spitalore dhe mbetjet e tjera klinike që krijohen nga qendrat mjekësore ose veterinare, që janë infektuese, siç përcaktohen në shtojcën 3 bashkëlidhur këtij ligji (përbërësi H9);
- ç) mbetjet e rrezikshme farmaceutike, të cilat janë të ndezshme, gërryese, toksike dhe reaktive;
- d) mbetjet e substancave kimike që krijohen nga veprimtaritë e kërkim-zhvillimit apo mësimdhënies që nuk janë të identifikuar dhe/ose janë të reja dhe efektet e tyre mbi njeriun dhe/ose mjedisin janë të panjohura (p.sh. mbetjet nga laboratorët etj.);
- dh) gomat e përdorura në formë të plotë, me përjashtim të gomave të përdorura si material inxhinierik, të gomave të biçikletave dhe të gomave me diametër të jashtëm mbi 1 400 mm;
- e) gomat e përdorura të grira, me përjashtim të gomave të biçikletave dhe të gomave me diametër të jashtëm mbi 1 400 mm;
- ë) bateritë industriale dhe të automjeteve elektrike;
- f) mbetjet të cilat janë grumbulluar në mënyrë të diferencuar për ripërdorim dhe riciklim, me përjashtim të mbetjeve që janë krijuar nga operacionet e mëtejshme të trajtimit të mbetjeve të grumbulluara në mënyrë të diferencuar, për të cilat trajtimi në lëndfill jep rezultatin më të mirë mjedisor.
- g) çdo lloj tjetër mbetjesh që nuk plotëson kriteret e pranimit, të përcaktuara në përputhje me pikën 8 të nenit 34 të këtij ligji.

2. Ndalohet hollimi ose përzjerja e mbetjeve, me qëllim plotësimin e kriterëve të pranimit të tyre në lëndfill.

3. Në përputhje me politikat shtetërore të depozitimit të mbetjeve në lëndfill të përcaktuar në nenin 34 dhe për të garantuar menaxhimin e mbetjeve në mënyrë të përshtatshme për mjedisin, Strategjia Kombëtare dhe Plani i Veprimit për Menaxhimin e Integruar të Mbetjeve përmban objektivat për reduktimin e depozitimit në lëndfill të

mbetjeve bashkiake të biodegradueshme dhe mbetjeve të tjera, vecanërisht të mbetjeve bashkiake, të përshtatshme për riciklim apo për ndonjë lloj tjetër rikuperimi. Këshilli i Ministrave, me propozim të ministrit dhe pas konsultimit me AKEM dhe bashkitë, përcakton:

- a) rregullat për llogaritjen e përmbushjes së objektivave të parashikuar në planin kombëtar të menaxhimit të integruar të mbetjeve;
- b) përjashtimin nga pranimi në lëndfill të kategorive të tjera të mbetjeve;
- c) ndalimin e pranimit në lëndfille të mbetjeve që janë të përshtatshme për riciklim apo për ndonjë lloj tjetër rikuperimi me përjashtim të mbetjeve për të cilat trajtimi në lëndfille jep rezultatin më të mirë mjedisor dhe afatin nga i cili do të nisë ky ndalim.

Neni 36

Garancitë financiare për lëndfillin

1. Çdo person, që operon ose ka për qëllim të operojë një lëndfill, në përputhje me lejen e mjedisit, duhet të disponojë dhe të sigurojë të gjitha mjetet financiare të nevojshme për të mbuluar kostot e ndërtimit dhe të operimit.
2. Cdo person, që operon ose ka për qëllim të operojë një lëndfill, në përputhje me lejen e mjedisit, duhet të sigurojë garancinë për kostot e mbylljes së lëndfillit, ndërhyrjet e nevojshme pas mbylljes së lëndfillit dhe rehabilitimin e mjedisit.
3. Periudha e nevojshme për kujdesin e mëtejshëm për lëndfillin është të paktën 30 vjet nga mbyllja e lëndfillit.
4. Këshilli i Ministrave me propozim të Ministrit, miraton rregullat dhe procedurat për zbatimin e këtij neni.

Neni 37

Incinerimi i mbetjeve

1. Këshilli i Ministrave, me propozimin e ministrit dhe të ministrit përgjegjës për infrastrukturën dhe energjinë, miraton rregullat për incinerimin e mbetjeve, me qëllim reduktimin e emetimeve në atmosferë dhe të aromave, sipas teknikave më të mira të disponueshme. Këto rregulla përfshijnë:

- a) specifikimin e kërkesave për incineratorët dhe bashkincineratorët e mbetjeve;
- b) procedurat e dorëzimit dhe pranimit të mbetjeve në incineratorë dhe bashkincineratorë;
- c) kushtet operationale të tyre dhe kriteret e autorizimit për ndryshimin e kushteve

operacionale;

ç) procedurat e kontrollit dhe të monitorimit të tyre;

d) respektimin e vlerave kufi të shkarkimeve në ajër të përcaktuara sipas legjislacionit në fuqi dhe procedurat e kontrollit dhe monitorimit të shkarkimeve në ajër;

dh) procedurat e mbylljes dhe të kujdesit të mëtejshëm;

e) detyrimet e raportimit, ruajtjes së të dhënave dhe informimit publik;

ë) kushtet dhe kërkesat e tjera të lejes së mjedisit;

2. Nuk pranohen për incinerim, mbetjet që janë grumbulluar në mënyrë të diferencuar për qëllim të përgatitjes për ripërdorim dhe riciklim, me përjashtim të mbetjeve që krijohen nga operacionet e mëtejshme të trajtimit të mbetjeve të mbledhura në mënyrë të diferencuar për të cilat operacioni i incenerimit përbën rezultatin më të mirë mjedisor në përputhje me nenin 6 të këtij ligji.

Neni 38

Transporti i mbetjeve jo të rrezikshme

1. Transporti i mbetjeve jo të rrezikshme kryhet nga persona fizik dhe juridik të licencuar sipas legjislacionit në fuqi dhe vetëm me mjete që:

a) janë të përshtatshme për tipin dhe sasinë e mbetjeve që transportohen;

b) janë në përputhje me standardet rrugore;

c) plotësojnë të gjitha kërkesat teknike përkatëse për llojin e mbetjeve që transportohen;

ç) janë regjistruar paraprakisht për këtë qëllim në Agjencinë Kombëtare të Mjedisit.

2. Transporti i mbetjeve jo të rrezikshme bëhet në përputhje të plotë me çdo akt tjetër në fuqi për transportin e produkteve jo të rrezikshme dhe në përputhje me parashikimet e nenit 74 të këtij ligji mbi licencimin e transportuesve të mbetjeve.

3. Këshilli i Ministrave, me propozimin e ministrit, miraton masa për zbatimin e këtij neni, përfshirë sigurimin e gjurmueshmërisë nga krijimi i mbetjeve deri në destinacionin përfundimtar të tyre.

Neni 39

Transferimi i mbetjeve jo të rrezikshme

1. Personat fizikë a juridikë, të licencuar sipas legjislacionit në fuqi, që grumbullojnë ose transportojnë mbetje jo të rrezikshme, transferojnë mbetjet në impiante trajtimi të përshtatshme që plotësojnë kërkesat e këtij ligji.

2. Të gjitha llojet e mbetjeve jo të rrezikshme, që transferohen sipas kriterëve tekniko-ligjore nga një person te një tjetër, shoqërohen me një dokument transferimi. Dokumenti i transferimit është i vlefshëm edhe në formë elektronike.

3. Dokumenti i transferimit përmban të paktën informacionin e mëposhtëm:

a) numrin e dokumentit të transferimit;

b) emrin, adresën, e-mailin, numrin e telefonit dhe informacione të tjera të nevojshme të të transferuesit;

c) emrin, adresën, e-mailin, numrin e telefonit dhe informacione të tjera të nevojshme të personit tek i cili transferohet mbetja (pritësi);

ç) informacion për sasinë dhe tipin e mbetjeve jo të rrezikshme, që transferohen dhe tipin e kontenerëve në të cilët ndodhet;

d) vendin, kohën dhe datën e transferimit;

dh) përshkrimin e mbetjeve jo të rrezikshme bashkë me listën e kodeve respektive;

e) informacione për trajtimet apo procese të tjera që mbetjet jo të rrezikshme kanë pësuar deri në këtë çast.

ë) çdo informacion tjetër të nevojshëm në lidhje me origjinën e mbetjeve të rrezikshme, dorëzimin, destinacionin e mbetjeve të rrezikshme dhe operacionet e trajtimit.

4. I njëjti dokument transferimi lejohet të mbulojë më shumë se një transfertë mbetjesh jo të rrezikshme nga transferuesi tek i njëjti pritës vetëm nëse mbetjet që transferohen janë të ngjashme. Dokumenti i transferimit është i vlefshëm për një periudhë kohe jo më të gjatë se 1 vit.

5. Si transferuesi edhe pritësi i mbetjeve i ruajnë dokumentet e transferimit për të paktën 2 vjet, të cilat ua vënë në dispozicion strukturës përgjegjëse inspektuese në fushën e mjedisit. Dokumentet përmbajnë minimalisht përshkrimin e mbetjeve dhe kopjet e dokumenteve të transferimit.

6. Si transferuesi edhe pritësi i mbetjeve i dërgojnë Agjencisë Kombëtare të Mjedisit,

një herë në 6 muaj, informacion për mbetjet jo të rrezikshme.

7. Këshilli i Ministrave, me propozimin e ministrit, miraton rregullat për transferimin e mbetjeve jo të rrezikshme dhe kërkesa të tjera për informacionin që përfshihet në dokumentin e transferimit.

SEKSIONI VI

MENAXHIMI I INTEGRUAR I MBETJEVE TË RREZIKSHME

Neni 40

Menaxhimi i integruar i mbetjeve të rrezikshme

1. Krijimi, grumbullimi, transporti, magazinimi dhe trajtimi i mbetjeve të rrezikshme kryhen në përputhje me parashikimet e këtij ligji dhe vetëm në kushte që sigurojnë mbrojtjen e mjedisit dhe shëndetit të njeriut.

2. Këshilli i Ministrave me propozim të Ministrit miraton masat që sigurojnë gjurmueshmërinë e mbetjeve që nga krijimi deri në destinacionin përfundimtar të tyre, si dhe kontrollin e të dhënave mbetjeve të rrezikshme, në përputhje me parashikimet e këtij ligji.

3. Personat që ushtrojnë veprimtari në fushën e menaxhimit të integruar të mbetjeve të rrezikshme duhet të pajisen me një leje mjedisi, që përcakton kushtet që duhen përmbushur për të siguruar zbatimin e pikës 1 të këtij neni. Leja për ndikimin në mjedis përfshihet në kategorinë III.1 të shtojcës bashkëlidhur ligjit nr. 10 081, datë 23.2.2009 "Për licencat, autorizimet dhe lejet në Republikën e Shqipërisë" dhe lëshohet në përputhje me parashikimet e këtij ligji dhe Ligjit nr. 10448, datë 14.7.2011 "Për lejet e mjedisit", i ndryshuar.

Neni 41

Ndalimi i përzierjes së mbetjeve të rrezikshme

1. Ndalohet përzierja e mbetjeve të rrezikshme me lloje të tjera mbetjesh të rrezikshme ose me mbetje, substanca apo materiale të tjera, përveç rasteve të parashikuara në pikën 2 të këtij neni. Koncepti i përzierjes përfshin edhe hollimin e substancave të rrezikshme.

2. Si përjashtim nga rregulli i përgjithshëm i parashikuar në pikën 1 më sipër, lejohet përzierja e mbetjeve të rrezikshme vetëm kur kryhet nga një person fizik ose juridik që zotëron lejen përkatëse për përzierjen e mbetjeve të rrezikshme, që lëshohet kur

plotësohen të gjitha kushtet e mëposhtëme:

- a) përzierja kryhet në përputhje me parimet e nenit 5 të këtij ligji dhe nuk rrit ndikimin negativ në mjedis dhe në shëndetin e njeriut;
- b) operacioni i përzierjes kryhet në përputhje me teknikat më të mira të disponueshme.

3. Lejet për veprimtaritë e përcaktuara në këtë dispozitë miratohen sipas ligjit nr. 10 081, datë 23.2.2009 "Për licencat, autorizimet dhe lejet në Republikën e Shqipërisë" dhe përfshihen në kategorinë III.1 të shtojcës së tij dhe ligjit nr.10 448, datë 14.7.2011 "Për lejet e mjedisit".

4. Kur mbetjet e rrezikshme, janë përzier në mënyrë të paligjshme në kundërshtim me pikën 1 të këtij neni, zbatohen masat e parashikuara në nenin 78 të këtij ligji. Përveç zbatimit të masave të nenit 78 subjektet shkelëse kanë detyrimin të kryejnë me shpenzimet e tyre ndarjen e mbetjeve të rrezikshme të përziera, nëse një gjë e tillë është teknikisht e mundur dhe e nevojshme për të plotësuar kërkesat e nenit 5 të këtij ligji.

5. Kur ndarja e mbetjeve të rrezikshme të përziera nuk është teknikisht e mundur dhe e nevojshme për plotësimin e kërkesave të nenit 5, atëherë përzierja duhet të trajtohet në një impiant i cili është pajisur me lejen përkatëse.

Neni 42

Etiketimi i mbetjeve të rrezikshme

1. Mbetjet e rrezikshme grumbullohen, transportohen dhe magazinohen në mënyrë të përkohshme vetëm kur ato janë ambalazhuar dhe etiketuar në përputhje me rregullat dhe standardet e për ambalazhimin dhe etiketimin e mbetjeve të rrezikshme.

2. Këshilli i Ministrave, me propozimin e ministrit, miraton rregullat dhe standardet për ambalazhimin dhe etiketimin e mbetjeve të rrezikshme gjatë procesit të grumbullimit, transportit dhe magazinimit të përkohshëm.

Neni 43

Mbetjet e rrezikshme shtëpiake

1. Mbetjet e rrezikshme shtëpiake grumbullohen në mënyrë të diferencuar në mënyrë që të mos ndotin rrymat e tjera të mbetjeve bashkiake dhe të trajtohen në përputhje me nenin 5 të këtij ligji, sipas afateve të përcaktuara në aktet nënligjore.

2. Nenet 40, 41, 42 dhe 71 të këtij ligji nuk zbatohen për mbetjet e përziera të krijuara

nga sektori familjar.

3. Nenet 42 dhe 71 të këtij ligji nuk zbatohen ndaj pjesëve të ndara të mbetjeve të rrezikshme shtëpiake derisa nuk janë pranuar për grumbullim, asgjësim ose rikuperim nga një person që zotëron lejen përkatëse ose që është regjistruar në përputhje me nenin 68 të këtij ligji.

Neni 44

Transporti i mbetjeve të rrezikshme

1. Transporti i mbetjeve të rrezikshme kryhet nga persona fizikë dhe juridikë të licencuar sipas legjislacionit në fuqi dhe vetëm me mjete që:

a) janë të përshtatshme për tipin dhe sasinë e mbetjeve të rrezikshme që transportohen;

b) janë në përputhje me standardet rrugore;

c) plotësojnë të gjitha kërkesat përkatëse të ADR-së;

ç) janë regjistruar paraprakisht për këtë qëllim në Agjencinë Kombëtare të Mjedisit.

2. Transporti i mbetjeve të rrezikshme bëhet në përputhje të plotë me çdo akt tjetër në fuqi për transportin e produkteve të rrezikshme.

3. Këshilli i Ministrave, me propozimin e ministrit, miraton masa për zbatimin e këtij neni, përfshirë sigurimin e gjurmueshmërisë nga krijimi i mbetjeve deri në destinacionin përfundimtar të tyre.

Neni 45

Dorëzimi i mbetjeve të rrezikshme

1. Mbetjet e rrezikshme, që dorëzohen nga një person fizik a juridik te një tjetër, shoqërohen me dokument dorëzimi, i cili është i vlefshëm edhe në formë elektronike.

2. Dokumenti i dorëzimit përmban të paktën informacionin e mëposhtëm:

a) numrin e dokumentit të dorëzimit;

b) emrin, adresën, e-mailin, numrin e telefonit dhe informacione të tjera të nevojshme të personit të kontaktit të dorëzuesit;

c) emrin, adresën, e-mailin, numrin e telefonit dhe informacione të tjera të nevojshme

të personit të kontaktit të transportuesit;

ç) emrin, adresën, e-mailin, numrin e telefonit dhe informacione të tjera të nevojshme të vendit të destinacionit të mbetjeve të rrezikshme dhe të marrësit në dorëzim;

d) emrin, adresën, e-mailin, numrin e telefonit dhe informacione të tjera të nevojshme kontakti të krijuarit të mbetjeve;

dh) përshkrimin e mbetjeve të rrezikshme, përfshirë listën e kodeve të mbetjeve, sasitë respektive, datën e dorëzimit, llojin e paketimit etj.;

e) informacione për përbërësit kimikë apo biologjikë të mbetjeve të rrezikshme dhe përqendrimit e tyre.

ë) çdo informacion tjetër të nevojshëm në lidhje me origjinën e mbetjeve të rrezikshme, dorëzimin, destinacionin e mbetjeve të rrezikshme dhe operacionet e trajtimit.

3. Marrësi në dorëzim, brenda 30 ditëve, i dërgon dorëzuesit një konfirmim me shkrim për marrjen e mbetjeve të rrezikshme.

4. Marrësi në dorëzim, kur refuzon një dorëzim mbetjesh të rrezikshme, i tregon dorëzuesit arsyet e refuzimit.

5. Çdo person, që angazhohet në dorëzimin e mbetjeve të rrezikshme, ruan dokumentacionin e dorëzimit për të paktën 3 vjet nga data kur fillon dorëzimi dhe ua vë ato në dispozicion strukturës përgjegjëse inspektuese në fushën e mjedisit. Dokumentacioni përmban të paktën kopje të dokumentit të dorëzimit, kopje të dokumentit të konfirmimit dhe informacion për dorëzimet e refuzuara.

6. Çdo dorëzues, transportues dhe marrës në dorëzim i dërgon çdo 3 muaj Agjencisë Kombëtare të Mjedisit informacion për dorëzimin e mbetjeve.

7. Këshilli i Ministrave, me propozimin e ministrit, miraton rregullat për zbatimin e këtij neni përfshirë formularin e dokumentacionit të dorëzimit.

SEKSIONI VII

NORMAT TEKNIKE MINIMALE

Neni 46

Normat teknike minimale

1. Këshilli i Ministrave, me propozimin e ministrit, miraton rregulloret që përcaktojnë

normat teknike minimale për të gjithë aktorët e përfshirë në menaxhimin e integruar të mbetjeve, duke përfshirë këtu edhe transportin, grumbullimin, operacionet e trajtimit, tregëtimin dhe ndërmjetësimin.

2. Normat teknike minimale, të përcaktuara sipas pikës 1 të këtij neni:

a) rregullojnë ndikimet kryesore në mjedis të shkaktuara nga impiantet e trajtimit të mbetjeve;

b) sigurojnë që mbetjet të trajtohen në përputhje me këtë ligj dhe në veçanti me nenin 5 të tij;

c) marrin në konsideratë teknikat më të mira të disponueshme;

ç) në rast së është e përshtatshme, përfshijnë elemente që lidhen me cilësinë e trajtimit dhe kërkesat e procesit.

KREU IV

RRYMAT SPECIFIKE TË MBETJEVE

Neni 47

Vajrat e përdorura

1. Vajrat e përdorura grumbullohen në mënyrë të diferencuar, përveçse kur një gjë e tillë nuk është teknikisht e mundur duke patur parasysh praktikat më të mira.

2. Vajrat e përdorura trajtohen duke i dhënë prioritet rigjenerimit ose operacioneve të tjera të riciklimit, të cilat kanë rezultat të barabartë ose më të mirë për mjedisin sesa rigjenerimi.

3. Nuk përzihen vajrat e përdorura që kanë karakteristika të ndryshme. Vajrat e përdorura nuk përzihen me lloje të tjera mbetjesh apo substancash, nëse kjo përzierje pengon rigjenerimin apo operacione të tjera të riciklimit, të cilat kanë rezultat të barabartë ose më të mirë për mjedisin sesa rigjenerimi.

4. Leja e mjedisit për personat fizikë a juridikë, që trajtojnë vajra të përdorura, përfshin kushte që sigurojnë trajtimin e tyre, në përputhje me këtë nen.

5. Këshilli i Ministrave, me propozimin e ministrit, miraton rregullat për grumbullimin e diferencuar dhe trajtimin e vajrave të përdorura. Në këto rregulla përfshihen masa të tilla si kërkesat teknike, përgjegjësitë e prodhuesit, instrumentet ekonomike dhe marrëveshjet vullnetare. Rregullat në lidhje me përgjegjësitë e prodhuesit, në çdo rast, nuk çenojnë parashikimet e legjislacionit të posaçëm për përgjegjësinë e zgjeruar të

prodhuesit.

6. Kjo dispozitë nuk çënon detyrimet në lidhje me menaxhimin e mbetjeve të rrezikshme të parashikuara në këtë ligj.

Neni 48

Mbetjet bio

1. Bashkitë, marrin masat që në territorin nën juridiksionin e tyre mbetjet bio ndahen dhe riciklohen në burim, ose grumbullohen në mënyrë të diferencuar dhe nuk përzihen me lloje të tjera mbetjesh.

2. Mbetjet bio mund të grumbullohen së bashku me mbetje të cilat kanë përbërje të ngjashme të biodegradimit dhe kompostimit, që plotësojnë standardet për ambalazhet e biodegradueshme nëpërmjet kompostimit dhe biodegradimit.

3. Ministria, Agjencia Kombëtare e Ekonomisë së Mbetjeve, njësitë e qeverisjes vendore, dhe sipas rastit institucione të tjera, përdorin të gjitha instrumentat ekonomike dhe masat e tjera brenda kompetencave të tyre, në mënyrë që:

a) të nxisin riciklimin, përfshirë kompostimin dhe tretjen e mbetjeve bio në mënyrë që të arrihet një nivel i lartë i mbrojtjes së mjedisit si edhe në produkte të cilat plotësojnë standardet e cilësisë së lartë të përshtatshme sipas përdorimit;

b) të inkurajojnë kompostimin në shtëpi, veçanërisht në zonat rurale;

c) të promovojnë përdorimin e materialeve të prodhuara nga mbetjet bio që janë të sigurta për mjedisin.

4. Këshilli i Ministrave, me propozimin e ministrit, miraton masat e nevojshme për zbatimin e këtij neni për realizimin e ndarjes në burim apo të grumbullimit të diferencuar të mbetjeve bio nga bashkitë.

Neni 49

Ambalazhet dhe mbetjet e tyre

1. Këshilli i Ministrave, me propozimin e ministrit, miraton:

a) kërkesat minimale për ambalazhet, sipas parashikimeve të legjislacionit në fuqi mbi cilësinë e ambalazheve, duke garantuar sigurinë, mbrojtjen e shëndetit publik dhe të higjienës së produktit.

b) masat e nevojshme për parandalimin e krijimit të mbetjeve të ambalazheve;

c) masat e nevojshme për ngritjen e sistemeve për ripërdorimin apo rikuperimin përfshirë riciklimin e ambalazheve dhe/ose mbetjeve të tyre;

ç) masat që synojnë zvogëlimin e sasisë së mbetjeve nga ambalazhet, nëpërmjet rikuperimit apo riciklimit, objektivat e riciklimit dhe rikuperimit.

d) rregullat për krijimin, administrimin dhe mbajtjen e bazës së të dhënave për ambalazhet dhe mbetjet e tyre, dhe institucionin përgjegjës, me qëllim monitorimin e përmbushjes së objektivave.

2. Ambalazhet hidhen në treg vetëm nëse plotësojnë kërkesat e përcaktuara në këtë nen.

3. Përveç nga sa parashikohet në pikat 1 dhe 2 të këtij neni, ndalohet përdorimi, hedhja në treg, prodhimi, importimi ose futja në territorin e Republikës së Shqipërisë e qeseve plastike mbajtëse të lehta, si dhe e qeseve plastike mbajtëse të oxo-degradueshme. Këshilli i Ministrave, me propozim të ministrit, përcakton masat dhe institucionet shtetërore përgjegjëse për zbatimin e kësaj pike.

Neni 50

Produktet plastike njëpërdorimëshe

1. Këshilli i Ministrave, me propozimin e ministrit, miraton masat e nevojshme për parandalimin dhe zvogëlimin e ndikimit në mjedis të disa llojeve të produkteve plastike njëpërdorimëshe. Masat përcaktojnë hapat konkrete për zvogëlimin e konsumit të produkteve plastike njëpërdorimëshe dhe llojin e këtyre produkteve ndaj të cilave zbatohen këto masa. Këto masa përfshijnë edhe:

a) objektiva kombëtare për zvogëlimin e sasisë së konsumit të produkteve plastike njëpërdorimëshe;

b) masa që parashikojnë që në vend të produkteve plastike njëpërdorimëshe, konsumatorëve final u vihen në dispozicion në pikat e shitjes, produkte alternative që ripërdoren;

c) instrumenta ekonomike, si për shembull instrumenta që sigurojnë që produktet plastike njëpërdorimëshe nuk vendosen në dispozicion pa pagesë për konsumatorin final në pikën e shitjes;

ç) kufizime tregu me qëllim parandalimin që këto lloj produktesh të kthehen në mbetje të hedhura në natyrë dhe për të mundësuar që ato të zëvendësohen me produkte alternative që ripërdoren dhe nuk përmbajnë plastikë;

2. Masat e parashikuara në pikën 1 më sipër, merren në varësi të ndikimit mjedisor të produkteve plastike një përdorimëshe, përgjatë të gjithë ciklit të jetës së tyre dhe të ndikimit që kanë kur kthehen në mbetje të hedhura në natyrë.

3. Ndalohet përdorimi, hedhja në treg, prodhimi ose importimi në territorin e Republikës së Shqipërisë i produkteve plastike një përdorimëshe të përcaktuara me Vendim të Këshillit të Ministrave. Këshilli i Ministrave, me propozim të ministrit, përcakton masat, listën e produkteve plastike njëpërdorimëshe dhe institucionet shtetërore përgjegjëse për zbatimin e këtij neni.

Neni 51

Ndotësit organikë të qëndrueshëm

1. Këshilli i Ministrave, me propozimin e ministrit, miraton rregullat që ndalojnë prodhimin, hedhjen në treg dhe përdorimin e ndotësve organikë të qëndrueshëm (NOQ), si dhe administrimin e mbetjeve të këtyre ndotësve.

2. Këshilli i Ministrave, me propozimin e ministrit, miraton rregullat për kontrollin e asgjësimit të PCB-ve/PCT-ve, ç'ndotjen apo asgjësimin e pajisjeve që përmbajnë PCB/PCT dhe/ose asgjësimin e mbetjeve të PCB-ve/PCT-ve të përdorura.

3. Kërkesat e referuara në pikën 1 të këtij neni sigurojnë që PCB-të/PCT-të e përdorura të asgjësohen dhe PCB-të/PCT-të dhe pajisjet që përmbajnë PCB/PCT të ç'ndoten apo të asgjësohen sa më shpejt të jetë e mundur.

Neni 52

Bateritë dhe mbetjet e baterive

Këshilli i Ministrave, me propozimin e ministrit, miraton:

a) kërkesat për standardet teknike për hedhjen në treg të të gjitha llojeve të baterive si dhe ndalimin e hedhjes në treg të baterive që përmbajnë substanca të rrezikshme;

b) kërkesat për grumbullimin, trajtimin, riciklimin dhe asgjësimin e mbetjeve të baterive dhe promovimin e një niveli të lartë të grumbullimit dhe të riciklimit të tyre;

c) kuotat dhe afatet respektive të grumbullimit të mbetjeve të baterive;

ç) rregullat për financimin e grumbullimit, trajtimit, riciklimin e baterive si dhe për fushatat ndërgjegjësuese për operacionet e sipërpërmendura si dhe rregullime financiare të tjera;

d) kërkesat për procedurën e regjistrimit të prodhuesëve të baterive.

Neni 53

Automjetet në fund të jetës

Këshilli i Ministrave, me propozimin e ministrit dhe të ministrit përgjegjës për transportin, miraton masat, kriteret dhe standardet për parandalimin e mbetjeve të automjeteve dhe për grumbullimin, ripërdorimin, trajtimin, riciklimin dhe forma të tjera rikuperimi të automjeteve në fund të jetës dhe të pjesëve përbërëse të tyre, me qëllim pakësimin e mbetjeve të destinuara për t'u asgjësuar, përfshirë objektivat e ripërdorimit dhe rikuperimit nga subjektet që ushtrojnë veprimtari ekonomike në këtë sektor dhe afatet përkatëse.

Neni 54

Mbetjet e pajisjeve elektrike dhe elektronike

Këshilli i Ministrave, me propozim të ministrit, përcakton masat, procedurat dhe standardet për menaxhimin e mbetjeve të pajisjeve elektrike dhe elektronike, përfshirë:

- a) nxitjen e projektimit dhe prodhimit të pajisjeve elektrike dhe elektronike në mënyrë lehtësimin e ripërdorimit, çmontimit dhe riciklimit të PEE-ve, pjesëve dhe materialeve të tyre përbërëse;
- b) grumbullimin e diferencuar të mbetjeve të pajisjeve elektrike dhe elektronike;
- c) asgjësimin e mbetjeve të pajisjeve elektrike dhe elektronike dhe transportimin e tyre;
- ç) trajtimin e përshtatshëm të mbetjeve të pajisjeve elektrike dhe elektronike;
- d) objektivat e grumbullimit dhe rikuperimit të mbetjeve të pajisjeve elektrike dhe elektronike dhe afatet përkatëse.

Neni 55

Mbetjet spitalore

1. Menaxhimi i mbetjeve spitalore kryhet sipas parimeve të këtij ligji dhe të legjislacionit të posaçëm në fuqi. Mbetjet spitalore që bëjnë pjesë në kategorinë e mbetjeve të rrezikshme, menaxhohen në përputhje me parashikimet e këtij ligji mbi menaxhimin e mbetjeve të rrezikshme dhe të legjislacionit të posaçëm në fuqi.

2. Në zbatim të pikës 1 më sipër, Këshilli i Ministrave, me propozimin e ministrit dhe të ministrit përgjegjës për shëndetësinë, miraton kërkesat, procedurat dhe standardet për

menaxhimin e mbetjeve spitalore.

Neni 56

Mbetjet e nënprodukteve shtazore

Menaxhimi i mbetjeve të nënprodukteve shtazore kryhet në përputhje me parimet e këtij ligji dhe me kushtet, kriteret, procedurat dhe standardet e parashikuara nga legjislacioni i posaçëm.

Neni 57

Mbetjet nga ndërtimi

1. Menaxhimi i mbetjeve nga ndërtimi dhe shembja kryhet në përputhje me parimet e këtij ligji dhe me parashikimet e legjislacionit të posaçëm që rregullon ndërtimin dhe shembjen dhe kur është rasti me parashikimet për menaxhimin e mbetjeve të rrezikshme.

2. Këshilli i Ministrave, me propozimin e ministrit dhe të ministrit përgjegjës për infrastrukturën, miraton kërkesat, procedurat dhe standardet për menaxhimin e mbetjeve nga ndërtimi dhe shembja.

3. Këshilli i Ministrave me propozim të Ministrit, miraton masat specifike nëpërmjet të cilave rregullohet shembja selektive. Këto masa:

a) nxisin shembjen selektive, që të bëhet e mundur heqja dhe trajtimi i sigurtë i substancave të rrezikshme dhe të lehtësohet ripërdorimi dhe riciklimi me cilësi të lartë, duke përzgjedhur materialet e rrezikshme që duhen hequr;

b) garantojnë ngritjen e sistemeve për ndarjen e mbetjeve të krijuara nga ndërtimi dhe shembja, të paktën për drurin, copëzat e mineraleve (beton, tulla, pllaka dhe qeramikë, gurë), metalet, qelqin, plastikën dhe suvanë.

Neni 58

Mbetjet e industrisë nxjerrëse

1. Menaxhimi i mbetjeve nga industria nxjerrëse kryhet në përputhje me parashikimet e legjislacionit të posaçëm për industrinë nxjerrëse dhe në përputhje me parimet e këtij ligji, përfshirë kur është rasti me parashikimet për menaxhimin e mbetjeve të rrezikshme.

2. Këshilli i Ministrave, me propozimin e ministrit dhe të ministrit përgjegjës për industrinë, miraton, në përputhje me këtë ligj dhe legjislacionin e posaçëm për industrinë nxjerrëse, kërkesat, procedurat dhe standardet për menaxhimin e mbetjeve që krijohen nga kërkimi, zbulimi, shfrytëzimi, përpunimi, trajtimi, grumbullimi, transportimit dhe depozitimi i burimeve minerare dhe hidrokarbure, si dhe të mbetjeve nga të njëjtat veprimtari të kryera në gurore.

3. Kërkesat e parashikuara në pikën 2 të këtij neni përfshijnë edhe masa që parandalojnë ose pakësojnë për sa është e mundur efektet e dëmshme në mjedis, në veçanti, në ujë, ajër, tokë, faunë, florë dhe peizazh, dhe çdo rrezik të mundshëm për shëndetin e njeriut, që shkaktohet nga menaxhimi i mbetjeve të industrisë nxjerrëse.

Neni 59

Mbetjet e industrisë së dioksidit të titanit

1. Menaxhimi i mbetjeve nga industria e dioksidit të titanit kryhet në përputhje me parimet e këtij ligji dhe me parashikimet e legjislacionit të posaçëm, përfshirë kur është rasti me parashikimet për menaxhimin e mbetjeve të rrezikshme.

2. Këshilli i Ministrave, me propozimin e ministrit dhe ministrit përgjegjës për veprimtarinë minerare, miraton kërkesat, procedurat dhe standardet për menaxhimin e mbetjeve të industrisë së dioksidit të titanit dhe të mbetjeve të tjera industriale që nuk trajtohen me legjislacion të posaçëm.

Neni 60

Mbetjet nga anijet dhe nga ngarkesat

1. Menaxhimi i mbetjeve nga anijet dhe nga ngarkesat e anijeve bëhet me qëllim mbrojtjen e mjedisit ujor nga ndikimet negative të shkarkimit të mbetjeve nga anijet e ankoruara në portet e territorit të Republikës së Shqipërisë.

2. Këshilli i Ministrave, me propozimin e ministrit dhe të ministrit përgjegjës për transportin, në përputhje me këtë ligj dhe me legjislacionin e posaçëm, miraton kërkesat, procedurat dhe standardet për parandalimin e shkarkimit në det të mbetjeve të krijuara nga anijet dhe nga tepricat e ngarkesave. Këto kërkesa përfshijnë edhe parashikime për përmirësimin e infrastrukturës portuale për grumbullimin e këtyre mbetjeve.

Neni 61

Mbetjet nga gomat e përdorura

1. Gomat e përdorura që nuk mund të ri-tregtohen, riciklohen nëpërmjet grirjes së tyre dhe përdorimit të granulave si lëndë e parë për industrinë e prodhimit të gomave, ose përdorimin si lëndë djegëse shtesë për veprimtari të caktuara industriale.
2. Ndalohet në çdo rast djegia e mbetjeve të gomave në mjedise të hapura.
3. Këshilli i Ministrave, me propozimin e ministrit përcakton, rregullat, kriteret, procedurat dhe standardet për menaxhimin e mbetjeve nga gomat e përdorura.

Neni 62

Rrymat të tjera mbetjesh

1. Rrymat e mbetjeve të parashikuara në këtë ligj nuk janë shteruese. Në çdo rast rrymat e mbetjeve menaxhohen në përputhje me parimet e parashikuara në këtë ligj, dhe me parashikimet e legjislacionit të posaçëm.
2. Këshilli i Ministrave, me propozimin e ministrit, dhe sipas rastit të ministrit përgjegjës të sektorit përkatës, miraton kërkesa, procedurat dhe standardet për menaxhimin e rrymave të tjera të mbetjeve, që nuk janë të të përmendura në këtë ligj.

KREU V

STRATEGJI, PLANE DHE PROGRAME

NENI 63

Strategjia Kombëtare dhe Plani i Veprimit për Menaxhimin e Integruar të Mbetjeve

1. Ministria harton Strategjinë Kombëtare dhe Planin e Veprimit për Menaxhimin e Integruar të Mbetjeve, në vijim Strategjia Kombëtare, e cila parashikon të paktën:
 - a) analizën e situatës aktuale të menaxhimit të integruar të mbetjeve në të gjithë territorin e Republikës së Shqipërisë;
 - b) organizimin dhe funksionimin e zonave të menaxhimit të mbetjeve ekzistuese, çdo planifikim në lidhje me ndryshimet e tyre si dhe përshkrimin e rrjetit të integruar të

menaxhimit të mbetjeve në territorin e çdo zone të menaxhimit të mbetjeve;
c) masat që duhen marrë për të përmirësuar përgatitjen për ripërdorimin, riciklimin, rikuperimin dhe asgjësimin e mbetjeve pa ndikuar mbi mjedisin;
ç) objektivat specifike në të gjitha fushat e menaxhimit të integruar të mbetjeve si dhe masat specifike, aktivitetet, planin e veprimit dhe afatet për përmbushjen e objektivave, në zbatim të kërkesave të këtij ligji, të legjislacionit të posaçëm dhe akteve nënligjore përkatëse.

2. Shtojca 4 e këtij ligji, përmban elementet specifike detyruese që duhet të përfshihen në Strategjinë Kombëtare dhe elementet jo detyruese që mund të përfshihen, sipas rastit.

4. Këshilli i Ministrave, me propozimin e ministrit, miraton Strategjinë Kombëtare.

5. Strategjia Kombëtare rishikohet dhe, në rast se është e nevojshme, përditësohet çdo gjashtë vjet.

Neni 64

Plani Kombëtar Sektorial i Menaxhimit të Mbetjeve të Ngurta

1. Dy vjet përpara përfundimit të Planit Kombëtar Sektorial të Menaxhimit të Mbetjeve të Ngurta në fuqi, në vijim Planit Kombëtar Sektorial, ministria përgjegjëse për menaxhimin e integruar të mbetjeve i propozon Këshillit të Ministrave ngritjen e Grupit Ndërinstitucional të Përkohshëm për hartimin dhe koordinimin e punës për hartimin e Planit Kombëtar Sektorial.
2. Grupi ndërinstitucional i punës përfshin përfaqësues të institucioneve qendrore, vendore, akademikë dhe ekspertë të fushës.
3. Grupi ndërinstitucional i punës drejtohet nga ministri përgjegjës për menaxhimin e mbetjeve.
4. Në përfundim të procesit të hartimit të Planit Kombëtar Sektorial, ministria përgjegjëse për menaxhimin e mbetjeve, depoziton Planin Kombëtar Sektorial për miratim pranë Këshillit Kombëtar të Territorit.
5. Plani Kombëtar Sektorial përmban:
 - a) analizën sektoriale dhe territoriale, vizionin dhe objektivat strategjike të zhvillimit;
 - b) planin e zhvillimit të sektorit, i cili përmban propozimet me përcaktime territoriale dhe planin e veprimeve;
 - c) materialin hartografik shoqërues.

Neni 65

Planet zonale të menaxhimit të integruar të mbetjeve

1. Çdo strukturë administruese e zonave të mbetjeve harton dhe miraton planin zonal të menaxhimit të integruar të mbetjeve për territorin e zonës së mbetjeve, në përputhje me Planin Kombëtar Sektorial dhe me kërkesat e këtij ligji.
2. Planet zonale të menaxhimit të integruar të mbetjeve rishikohen dhe përditësohen të paktën çdo gjashtë vjet.
3. Zona e Menaxhimit të Mbetjeve raporton cdo vit pranë AKEM, mbi zbatimin e masave të planit zonal për menaxhimin e integruar të mbetjeve.

Neni 66

Planet vendore të menaxhimit të integruar të mbetjeve

1. Çdo bashki harton planin e menaxhimit të integruar të mbetjeve për territorin që ka nën juridiksion, në përputhje me Strategjinë Kombëtare dhe planin zonal të menaxhimit të integruar të mbetjeve dhe me kërkesat këtij ligji.
2. Çdo bashki harton planin për menaxhimin e rrymave specifike të mbetjeve, që prodhohen në territorin e vet, përfshirë letrën dhe kartonin, ambalazhet prej qelqi, metalin e plastikën, dhe mbetjet bio ose masën e gjelbër nga parqet a kopshtet e shtëpive. Në këtë plan mund të parashikohen masa më shtrënguese sesa masat e përcaktuara në Strategjinë Kombëtare. Këto plane miratohen nga Këshilli Bashkiak.
3. Planet vendore të menaxhimit të integruar të mbetjeve rishikohen dhe përditësohen të paktën çdo gjashtë vjet.

Neni 67

Programet për parandalimin e krijimit të mbetjeve

1. Politikat kombëtare për parandalimin e mbetjeve në territorin e Republikës së Shqipërisë përcaktohen në programin kombëtar për parandalimin e krijimit të mbetjeve. Programi kombëtar për parandalimin e krijimit të mbetjeve përmban objektivat e parandalimit të mbetjeve dhe masat për realizimin e tyre sipas Shtojcës 5 të këtij ligji, me qëllim garantimin që rritja ekonomike të mos shoqërohet me ndikime negative në mjedis për shkak të krijimit të mbetjeve.
2. Ministria harton Programin Kombëtar për Parandalimin e Krijimit të Mbetjeve, në bashkëpunim me ministritë e linjës dhe bashkitë, në përputhje me objektivat dhe parimet e mbrojtjes së mjedisit. Programi Kombëtar i Parandalimit të Mbetjeve është

pjesë integrale e Strategjisë Kombëtare.

KREU VI LICENCIMI

Neni 68

Licencimi i veprimtarive të menaxhimit të integruar të mbetjeve

Licencat për ushtrimin e veprimtarive në fushën e menaxhimit të integruar të mbetjeve të parashikuara në këtë ligj, jepen në zbatim të parashikimeve të legjislacionit në fuqi për licencat, autorizimet dhe lejet në Republikën e Shqipërisë.

Neni 69

Tregtarët dhe agjentët e mbetjeve

1. Tregtimi apo ndërmjetësimi për mbetjet kryhet nga persona që disponojnë licencën për veprimtaritë e tjera profesionale, lidhur me ndikimin në mjedis, me kodin III.2.B.
2. "Qendra Kombëtare e Biznesit" lëshon licencën e parashikuar në pikën 1 të këtij neni, pas miratimit të saj nga ministri përgjegjës për mjedisin.

KREU VII

INSPEKTIMI, KËRKESA PËR MBAJTJEN E TË DHËNAVE DHE RAPORTIMET

Neni 70

Inspektimi

1. Subjektet të cilët kryejnë operacione të trajtimit të mbetjeve, përfshirë subjektet që grumbullojnë apo transportojnë mbetjet si veprimtari profesionale, agjentët apo tregtarët e mbetjeve si dhe subjektet që krijojnë mbetje, janë subjekt i inspektimeve periodike nga autoritetet kompetente.

2. Inspektimi i subjekteve të pikës 1 përfshijnë inspektimin e origjinës, natyrës, sasisë së mbetjeve të grumbulluara e të transportuara deri në destinacionin përfundimtar.

3. Inspektimi kryhet nga struktura përgjegjëse inspektuese në fushën e mjedisit, në përputhje me dispozitat e këtij ligji, të të ligjit për mbrojtjen e mjedisit dhe të ligjit të posaçëm që rregullon inspektimin në Republikën e Shqipërisë”.

4. Përveç kompetencave të parashikuara në ligjin e posaçëm që rregullon inspektimin në Republikën e Shqipërisë, struktura përgjegjëse inspektuese në fushën e mjedisit kryen edhe këto funksione:

a) Verifikon zbatimin e kushteve të lejes së mjedisit;

b) Verifikon nëse operacionet e menaxhimit të integruar mbetjeve kryhen në përputhje me licencat, lejet dhe autorizimet e lëshuara për çdo operacion të menaxhimit të integruar të mbetjeve dhe me normat teknike minimale të parashikuara në nenin 52 të këtij ligji;

c) Monitoron dhe kontrollon lëvizjen ndërkufitare të mbetjeve.

5. Këshilli i Ministrave, me propozim të Ministrit miraton rregullat për zbatimin e këtij neni.

Neni 71

Kërkesa për mbajtjen e të dhënave

1. Çdo person, që kryen trajtimin e mbetjeve si veprimtari profesionale, përfshirë krijuesit e mbetjeve të rrezikshme, subjektet që grumbullojnë ose transportojnë mbetje të rrezikshme, ose veprojnë si tregtar dhe agjent të mbetjeve të rrezikshme do të ruajnë në mënyrë kronologjike:

a) të dhëna mbi sasinë, natyrën dhe origjinën e mbetjeve si dhe sasinë e produkteve dhe materialeve që rezultojnë nga përgatitja për ripërdorim, riciklim ose operacione të tjera të rikuperimit;

b) sipas rastit, destinacionin, shpeshtësinë e grumbullimit, mënyrën e transportit dhe metodën e trajtimit të parashikuar sipas llojit të mbetjeve.

2. Çdo person i cili pajiset me leje mjedisi, licencë apo autorizim sipas legjisllacioni në fuqi, ka detyrimin për mbajtjen, përditësimin dhe raportimin e të dhënave për mbetjet, të parashikuara në kushtet e lejes së mjedisit dhe të autorizimit përkatës.

3. Këto të dhëna raportohen periodikisht çdo 6 muaj nëpërmjet regjistrave elektronikë të për këtë qëllim.

4. Personat e përmendur në pikën 1 të këtij neni i ruajnë të dhënat për mbetjet e rrezikshme për të paktën 3 vjet, me përjashtim të personave që kryejnë transportimin e mbetjeve të rrezikshme, të cilët i ruajnë këto të dhëna për të paktën 1 vit. Të dhënat për mbetjet jo të rrezikshme ruhen nga personat e përmendur në pikën 1 të këtij neni për të paktën 2 vite.

5. AKM krijon një regjistër elektronik ose regjistra elektronikë të koordinuar për të mbajtur të dhënat e mbetjeve sipas pikës 1 të këtij neni, për të gjithë territorin e Republikës së Shqipërisë.

6. Personat e përmendur në pikën 1 të këtij neni, vënë në dispozicion të Agjencisë Kombëtare të Mjedisit, strukturës përgjegjëse inspektuese në fushën e mjedisit ose zotëruesit të mëparshëm të mbetjes, në bazë të kërkesës së tyre me shkrim, dokumentacionin që vërteton se operacionet e menaxhimit të mbetjeve janë kryer.

7. Ministri miraton Udhëzimin përkatës për kriteret minimale për operimin e regjistrave elektronikë referuar në pikën 5 të këtij neni.

Neni 72

Të dhënat dhe raportimet

1. Agjencia Kombëtare e Mjedisit mban dhe përditëson të dhënat për krijimin, trajtimin, ripërdorimin, riciklimin, rikuperimin dhe asgjësimin e mbetjeve për personat fizikë dhe juridikë.

2. AKEM mban dhe përditëson të dhënat për sasinë e mbetjeve të krijuara dhe të trajtuara nga Bashkitë.

3. AKM dhe AKEM hartojnë dhe publikojnë çdo vit raportin me të dhënat për mbetjet në Shqipëri. Raporti, publikohet në mënyrë elektronike edhe në faqen zyrtare të internetit të ministrisë dhe i vihet në dispozicion publikut.

4. AKM dhe AKEM përpunojnë të dhënat e përmendura në këtë ligj, në përputhje me parashikimet e ligjit nr. 9887, datë 10.03.2008 "Për mbrojtjen e të dhënave personale".

5. Këshilli i Ministrave, me propozimin e ministrit, miraton rregullat për zbatimin e këtij neni.

KREU VIII

LËVIZJA NDËRKUFITARE E MBETJEVE

Neni 73

Importi i mbetjeve

1. Në territorin e Republikës së Shqipërisë, ndalohej:
 - a. importi i mbetjeve të rrezikshme;
 - b. tranzitimi i mbetjeve të rrezikshme;
2. Ndalohet importi i mbetjeve jo të rrezikshme për qëllim ruajtjeje ose asgjësimi në Republikën e Shqipërisë.
3. Në territorin e Republikës së Shqipërisë lejohen të importohen, vetëm disa kategori të caktuara mbetjesh jo të rrezikshme, përveç atyre të përcaktuara në pikat 1 dhe 2 të këtij neni, pas miratimit të kërkesës për import me Vendim të Këshillit të Ministrave.
4. Këshilli i Ministrave me propozim të Ministrit miraton listën e mbetjeve jo të rrezikshme të cilat lejohen të importohen në Republikën e Shqipërisë si dhe rregullat për zbatimin e këtij neni.

Neni 74

Kalimi tranzit i mbetjeve jo të rrezikshme

1. Vetëm mbetjet jo të rrezikshme apo mbetjet inerte mund të kalojnë tranzit përmes territorit të Republikës së Shqipërisë.
2. Kalimi tranzit i mbetjeve, lejohet vetëm me autorizim të ministrit.
3. Autorizimi për kalimin tranzit të mbetjeve lëshohet vetëm në përputhje të plotë me këtë ligj dhe akte të tjera në fuqi. Autorizimi i kalimit tranzit të mbetjeve është i vlefshëm për një periudhë kohe deri në dy vjet dhe u nënshtrohet kushteve të përgjithshme, të përcaktuara në rregullat e referuara në pikën 5 të këtij neni, si dhe çdo kushti specifik që lidhet me rastin konkret.
4. Në autorizimin për kalimin tranzit të mbetjeve përcaktohen:
 - a) numri i dokumentit të dorëzimit;
 - b) lloji dhe sasia e mbetjes për të cilën lëshohet;
 - c) standardet që lidhen me ambalazhimin e etiketimin e mbetjeve dhe dokumentet shoqëruese gjatë transportit të tyre;

ç) kërkesat për monitorimin dhe raportimin e transfertave të mbetjeve.

5. Këshilli i Ministrave, me propozimin e ministrit, miraton rregullat për zbatimin e këtij neni.

Neni 75

Eksporti i mbetjeve

1. Eksporti i mbetjeve të rrezikshme, jo të rrezikshme dhe inerte nga Republika e Shqipërisë lejohet vetëm me autorizim të ministrit.

2. Autorizimi për eksportin e mbetjeve të rrezikshme, jo të rrezikshme dhe inerte lëshohet vetëm në përputhje me këtë ligj dhe akte të tjera në fuqi, që rregullojnë fushën e veprimtarisë.

3. Autorizimi i eksportit të mbetjeve të rrezikshme, jo të rrezikshme dhe inerte është i vlefshëm për një periudhë kohe deri në dy vjet dhe u nënshtrohet kushteve të përgjithshme, të përshkruara në rregulloret e referuara në pikën 5 të këtij neni, si dhe kushteve specifike që lidhen me rastin konkret.

4. Në autorizimin e eksportit të mbetjeve përcaktohen:

a) numri i dokumentit të dorëzimit;

b) lloji dhe sasia e mbetjes për të cilën lëshohet;

c) standardet që lidhen me ambalazhimin e etiketimin e mbetjeve dhe dokumentet shoqëruese gjatë transportit të tyre;

ç) kërkesat për monitorimin dhe raportimin e transfertave të mbetjeve.

5. Këshilli i Ministrave, me propozimin e ministrit, miraton rregullat për zbatimin e këtij neni.

Neni 76

Autorizimet për eksportin dhe tranzitin e mbetjeve

1. Tranziti i mbetjeve jo të rrezikshme mund të kryhet vetëm në bazë të autorizimit të lëshuar nga Ministri, pas kërkesës së çdo personi të interesuar.

2. Eksporti i mbetjeve të rrezikshme dhe jo të rrezikshme mund të kryhet vetëm në bazë të një autorizimi të lëshuar nga Ministri pas kërkesës së çdo personi të interesuar.

3. Aplikimi për autorizimin bëhet pranë Ministrisë përgjegjëse për mjedisin.

4. Autorizimet e përmendura në pikat 1 dhe 2 të këtij neni regjistrohen në regjistrin e mbajtur nga MTM. MTM gjithashtu mban një regjistër me të dhënat e raportuara për çdo transport të mbetjeve drejt, nga dhe përmes territorit të Republikës së Shqipërisë.

5. Struktura përgjegjëse inspektuese në fushën e mjedisit harton një plan për inspektime në përputhje me kërkesat e neneve 74 dhe 75 për lëvizjen ndërkufitare të mbetjeve.

6. Eksporti dhe tranziti i mbetjeve të kryera në dërgesa të shumta në rast të mbetjeve me të njëjtat karakteristika fizike dhe kimike të dërguara në të njëjtin destinacion, nëpërmjet të njëjtave kalime kufitare, mund të miratohet për një periudhë deri në dy vjet, bazuar në aplikimin nga çdo person i interesuar.

7. Këshilli i Ministrave me propozim të ministrit dhe ministrit përgjegjës për financat mund të kufizojë pikat doganore përmes të cilave lejohet kalimi i mbetjeve.

8. Këshilli i Ministrave me propozim të Ministrit përcakton përmbajtjen e dokumentacionit të nevojshëm që i bashkëngjitet kërkesës për pajisjen me autorizim për eksport të mbetjeve të rrezikshme, jo të rrezikshme dhe inerte dhe tranzitin e mbetjeve jo të rrezikshme, listën e klasifikimit të mbetjeve në tregtinë ndërkufitare, formularin e autorizimit për eksportin dhe tranzitin e mbetjeve dhe përmbajtjen dhe mënyrën e mbajtjes së regjistrit.

KREU IX

SANKSIONET ADMINISTRATIVE DHE NDALIMET

Neni 77

Ndalime

Ndalohen:

a) hedhja, braktisja, depozitimi apo groposja e të gjitha llojeve të mbetjeve në vende publike dhe jo publike ku nuk lejohet të hidhen apo groposen mbetjet, nga persona të cilët nuk janë të pajisur me leje, licencë apo autorizim për kryerjen e kësaj veprimtarie;

b) djegia e të gjitha llojeve të mbetjeve në kundërshtim me këtë ligj dhe pa u pajisur me licencat, lejet apo autorizimet e nevojshme;

c) dërgimi dhe pranimi i mbetjeve në lendfill ose në impiantin e incinerimit dhe të bashkëincinerimit të mbetjeve të grumbulluara në mënyrë të diferencuar të destinuara për përgatitje për ripërdorim dhe/ose riciklim, me përjashtim të mbetjeve të prodhuara nga trajtimi i mbetjeve të grumbulluara në mënyrë të diferencuar, nëse incinerimi është

zgjidhja më e përshtatshme në përputhje me nenin 5 të këtij ligji.

Neni 78

Kundërvajtjet administrative

Shkeljet e mëposhtme, nëse nuk përbëjnë vepër penale, përbëjnë kundërvajtje administrative dhe ndëshkohen si vijon:

1. Çdo person, që përzien mbetje në kundërshtim me nenin 11 pika 2 dhe nenin 41 të këtij ligji, dënohet me gjobë në vlerën nga 1 300 000 (një milion e treqind mijë) deri në 1 950 000 (një milion e nëntëqind e pesëdhjetë mijë) lekë.
2. Çdo person, që asgjëson mbetje në shkelje të nenit 14 të këtij ligji, dënohet me gjobë në vlerën nga 1 300 000 (një milion e treqind mijë) deri në 1 950 000 (një milion e nëntëqind e pesëdhjetë mijë) lekë.
3. Çdo krijues apo zotërues mbetjesh, që trajton vetë mbetjet e veta në kundërshtim me nenet 15 dhe 16 të këtij ligji, dënohet me gjobë në vlerën nga 650 000 (gjashtëqind e pesëdhjetë mijë) deri në 1 300 000 (një milion e treqind mijë) lekë.
4. Çdo krijues apo zotërues mbetjesh, që transferon mbetje te një person tjetër që nuk është i autorizuar të marrë ato mbetje, në kundërshtim me nenin 16 të këtij ligji, dënohet me gjobë, në vlerën nga 650 000 (gjashtëqind e pesëdhjetë mijë) deri në 1 300 000 (një milion e treqind mijë) lekë.
5. Çdo person, që grumbullon apo transporton mbetje dhe nuk e dërgon atë në një impiant trajtimi të përshtatshëm, në kundërshtim me nenin 19 të këtij ligji, dënohet me gjobë në vlerën nga 1 300 000 (një milion e treqind mijë) deri në 1 950 000 (një milion e nëntëqind e pesëdhjetë mijë) lekë.
6. Çdo person, që transferon mbetje jo të rrezikshme apo që merr mbetje jo të rrezikshme pa një dokument transferimi mbetjesh, në kundërshtim me nenin 39 të këtij ligji, dënohet me gjobë në vlerën nga 1 300 000 (një milion e treqind mijë) deri në 1 950 000 (një milion e nëntëqind e pesëdhjetë mijë) lekë.
7. Çdo person, që transferon mbetje jo të rrezikshme apo që merr mbetje jo të rrezikshme, që nuk është në përputhje me dokumentin e transferimit të mbetjes, në kundërshtim me nenin 39 të këtij ligji, dënohet me gjobë në vlerën nga 1 300 000 (një milion e treqind mijë) deri në 1 950 000 (një milion e nëntëqind e pesëdhjetë mijë) lekë.
8. Çdo person, që angazhohet në transferimin e mbetjeve jo të rrezikshme dhe që nuk ruan dokumentet, në përputhje me nenin 39 të këtij ligji, dënohet me gjobë në vlerën nga 390 000 (treqind e nëntëdhjetë mijë) deri në 650 000 (gjashtëqind e pesëdhjetë mijë) lekë.

9. Çdo person, që angazhohet në transferimin e mbetjeve jo të rrezikshme dhe që nuk ua vë dokumentet në dispozicion autoriteteve përkatëse, në përputhje me nenin 39 të këtij ligji, dënohet me gjobë në vlerën nga 390 000 (treqind e nëntëdhjetë mijë) deri në 650 000 (gjashtëqind e pesëdhjetë mijë) lekë.

10. Çdo person, që angazhohet në transferimin e mbetjeve jo të rrezikshme dhe që nuk dërgon informacion në Agjencinë Kombëtare të Mjedisit, në përputhje me nenin 39 të këtij ligji, dënohet me gjobë në vlerën nga 390 000 (treqind e nëntëdhjetë mijë) deri në 650 000 (gjashtëqind e pesëdhjetë mijë) lekë.

11. Moszbatimi i detyrimeve të bashkive përcaktuara në nenin 24 të këtij ligji, ngarkon me përgjegjësi drejtuesit e këtyre njësive, të cilët dënohen me gjobë në vlerën nga 650 000 (gjashtëqind e pesëdhjetë mijë) deri në 1 300 000 (një milion e treqind mijë) lekë.

12. Çdo person, që prodhon, grumbullon, transporton, magazinon apo trajton mbetje të rrezikshme në kundërshtim me nenin 40 të këtij ligji, dënohet me gjobë në vlerën nga 1 300 000 (një milion e treqind mijë) deri në 1 950 000 (një milion e nëntëqind e pesëdhjetë mijë) lekë.

13. Çdo person, që transporton mbetje të rrezikshme me automjete, që nuk janë në përputhje me nenin 44 të këtij ligji, dënohet me gjobë në vlerën nga 1 300 000 (një milion e treqind mijë) deri në 1 950 000 (një milion e nëntëqind e pesëdhjetë mijë) lekë.

14. Çdo person, që grumbullon, transporton apo magazinon mbetje të rrezikshme që nuk është ambalazhuar apo etiketuar, në përputhje me nenin 42 të këtij ligji, dënohet me gjobë në vlerën nga 1 300 000 (një milion e treqind mijë) deri në 1 950 000 (një milion e nëntëqind e pesëdhjetë mijë) lekë.

15. Çdo person, që dorëzon mbetje të rrezikshme apo që merr në dorëzim mbetje të rrezikshme pa një dokument dorëzimi, në kundërshtim me nenin 45 të këtij ligji, dënohet me gjobë në vlerën nga 1 300 000 (një milion e treqind mijë) deri në 1 950 000 (një milion e nëntëqind e pesëdhjetë mijë) lekë.

16. Çdo person, që dorëzon mbetje të rrezikshme apo që merr në dorëzim mbetje të rrezikshme, që nuk është në përputhje me dokumentin e dorëzimit, në kundërshtim me nenin 45 të këtij ligji, dënohet me gjobë në vlerën nga 1 300 000 (një milion e treqind mijë) deri në 1 950 000 (një milion e nëntëqind e pesëdhjetë mijë) lekë.

17. Çdo person, që angazhohet në dorëzimin e mbetjeve të rrezikshme dhe që nuk ruan dokumentet, në përputhje me nenin 45 të këtij ligji, dënohet me gjobë në vlerën nga 650 000 (gjashtëqind e pesëdhjetë mijë) deri në 1 300 000 (një milion e treqind mijë) lekë.

18. Çdo person, që angazhohet në dorëzimin e mbetjeve të rrezikshme dhe që nuk ia vë dokumentet në dispozicion autoriteteve përkatëse, në përputhje me nenin 45 të këtij ligji, dënohet me gjobë në vlerën nga 650 000 (gjashtëqind e pesëdhjetë mijë) deri në 1 300 000 (një milion e treqind mijë) lekë;

19. Çdo person, që angazhohet në dorëzimin e mbetjeve të rrezikshme dhe që nuk dërgon informacion në Agjencinë Kombëtare të Mjedisit, në përputhje me nenin 45 të këtij ligji, dënohet me gjobë në vlerën nga 650 000 (gjashtëqind e pesëdhjetë mijë) deri në 1 300 000 (një milion e treqind mijë) lekë;

20. Çdo person, që trajton vajra të përdorura pa leje mjedisi, në kundërshtim me nenin 47 të këtij ligji, dënohet me gjobë në vlerën nga 1 300 000 (një milion e treqind mijë) deri në 1 950 000 (një milion e nëntëqind e pesëdhjetë mijë) lekë.

21. Çdo person, që trajton vajra të përdorura jo në përputhje me lejen e mjedisit, në kundërshtim me nenin 47 të këtij ligji, dënohet me gjobë në vlerën nga 1 300 000 (një milion e treqind mijë) deri në 1 950 000 (një milion e nëntëqind e pesëdhjetë mijë) lekë.

22. Çdo person, që përzien vajra të përdorura jo në përputhje me lejen e mjedisit, në kundërshtim me nenin 47 të këtij ligji, dënohet me gjobë në vlerën nga 1 300 000 (një milion e treqind mijë) deri në 1 950 000 (një milion e nëntëqind e pesëdhjetë mijë) lekë.

23. Çdo person, që hedh në treg ambalazhe jo në përputhje me nenin 49, të këtij ligji, dënohet me gjobë, në vlerën nga 1 300 000 (një milion e treqind mijë) deri në 1 950 000 (një milion e nëntëqind e pesëdhjetë mijë) lekë;

24. Çdo person, që angazhohet në menaxhimin e mbetjeve të ambalazheve të ndryshme nga ato të përcaktuara në nenin 49 të këtij ligji, dënohet me gjobë në vlerën nga 1 300 000 (një milion e treqind mijë) deri në 1 950 000 (një milion e nëntëqind e pesëdhjetë mijë) lekë.

25. Çdo person që hedh në treg, prodhon, importon ose fut në territorin e Republikës së Shqipërisë qese plastike mbajtëse të lehta, si dhe qese plastike mbajtëse të oxo-degradueshme, sipas përcaktimit të pikës 3 të nenit 49 të këtij ligji, dënohet me gjobë në vlerën 650 000 (gjashtëqind e pesëdhjetë mijë) lekë dhe sekuestrimin e qeseve plastike të ndaluara. Kur personi i cili është dënuar me gjobë në vlerën 650 000 (gjashtëqind e pesëdhjetë mijë) lekë dhe sekuestrimin e qeseve plastike të ndaluara, kryen sërish të njëjtën shkelje dënohet me gjobë në vlerën 1 950 000 (një milion e nëntëqind e pesëdhjetë mijë) lekë dhe sekuestrimin e qeseve plastike të ndaluara. Kur personi i cili është dënuar me gjobë në vlerën 1 950 000 (një milion e nëntëqind e pesëdhjetë mijë) lekë dhe sekuestrimin e qeseve plastike të ndaluara kryen sërish të njëjtën shkelje, dënohet me revokimin e lejes/licencës së prodhimit dhe sekuestrimin e qeseve plastike të ndaluara.

26. Çdo person, që asgjëson ose menaxhon NOQ në kundërshtim me nenin 51 të këtij ligji, dënohet me gjobë në vlerën nga 1 300 000 (një milion e treqind mijë) deri në 1 950 000 (një milion e nëntëqind e pesëdhjetë mijë) lekë.

27. Çdo person, që hedh në treg bateri në kundërshtim me nenin 52 të këtij ligji, dënohet me gjobë në vlerën nga 1 300 000 (një milion e treqind mijë) deri në 1 950 000 (një milion e nëntëqind e pesëdhjetë mijë) lekë.

28. Çdo person, që grumbullon, trajton, riciklon apo asgjëson mbetje baterish në kundërshtim me nenin 52 të këtij ligji, dënohet me gjobë në vlerën nga 1 300 000 (një milion e treqind mijë) deri në 1 950 000 (një milion e nëntëqind e pesëdhjetë mijë) lekë.

29. Çdo person, që angazhohet me automjetet në fund të jetës në kundërshtim me nenin 53 të këtij ligji, dënohet me gjobë në vlerën nga 650 000 (gjashtëqind e pesëdhjetë mijë) deri në 1 300 000 (një milion e treqind mijë) lekë.

30. Çdo person, që hedh në treg pajisje elektrike dhe elektronike në kundërshtim me nenin 54 të këtij ligji, dënohet me gjobë në vlerën nga 1 300 000 (një milion e treqind mijë) deri në 1 950 000 (një milion e nëntëqind e pesëdhjetë mijë) lekë.

31. Çdo person, që angazhohet me mbetjet e pajisjeve elektrike dhe elektronike në kundërshtim me nenin 54 të këtij ligji, dënohet me gjobë në vlerën nga 1 300 000 (një milion e treqind mijë) deri në 1 950 000 (një milion e nëntëqind e pesëdhjetë mijë) lekë.

32. Çdo person, që trajton mbetjet spitalore në kundërshtim me nenin 55 të këtij ligji, dënohet me gjobë në vlerën nga 1 300 000 (një milion e treqind mijë) deri në 1 950 000 (një milion e nëntëqind e pesëdhjetë mijë) lekë.

33. Çdo person, që angazhohet me mbetjet e nënprodukteve të kafshëve në kundërshtim me nenin 56 të këtij ligji, dënohet me gjobë në vlerën nga 650 000 (gjashtëqind e pesëdhjetë mijë) deri në 1 300 000 (një milion e treqind mijë) lekë.

34. Çdo person, që angazhohet me mbetjet nga ndërtimi në kundërshtim me nenin 57 të këtij ligji, dënohet me gjobë në vlerën nga 1 300 000 (një milion e treqind mijë) deri në 1 950 000 (një milion e nëntëqind e pesëdhjetë mijë) lekë.

35. Çdo person, që angazhohet me mbetjet nga industria nxjerrëse në kundërshtim me nenin 58 të këtij ligji, dënohet me gjobë në vlerën nga 1 300 000 (një milion e treqind mijë) deri në 2 600 000 (dy milion e gjashtëqind mijë) lekë.

36. Çdo person, që angazhohet me mbetjet nga industria e dioksidit të titanit në kundërshtim me nenin 59 të këtij ligji, dënohet me gjobë në vlerën nga 1 300 000 (një milion e treqind mijë) deri në 1 950 000 (një milion e nëntëqind e pesëdhjetë mijë) lekë.

37. Çdo person, që angazhohet me mbetjet nga anijet dhe nga ngarkesat në kundërshtim me nenin 60 të këtij ligji, dënohet me gjobë në vlerën nga 1 300 000 (një milion e treqind mijë) deri në 1 950 000 (një milion e nëntëqind e pesëdhjetë mijë) lekë.

38. Çdo person që angazhohet me mbetjet nga gomat e përdorura në kundërshtim me nenin 61 të këtij ligji, dënohet me gjobë në vlerën nga 1 300 000 (një milion e treqind mijë) deri në 1 950 000 (një milion e nëntëqind e pesëdhjetë mijë) lekë.

39. Çdo person, që vepron në kundërshtim me kërkesat e nenit 62 të këtij ligji, dënohet me gjobë në vlerën nga 1 300 000 (një milion e treqind mijë) deri në 1 950 000 (një

milion e nëntëqind e pesëdhjetë mijë) lekë.

40. Çdo person, që asgjëson mbetje në një lëndfill, që nuk është klasifikuar për atë mbetje, në kundërshtim me nenin 34 të këtij ligji, dënohet me gjobë në vlerën nga 1 300 000 (një milion e treqind mijë) deri në 1 950 000 (një milion e nëntëqind e pesëdhjetë mijë) lekë.

41. Çdo person, që asgjëson në lëndfill mbetje që nuk është trajtuar, në kundërshtim me nenin 34 të këtij ligji, dënohet me gjobë në vlerën nga 1 300 000 (një milion e treqind mijë) deri në 1 950 000 (një milion e nëntëqind e pesëdhjetë mijë) lekë.

42. Çdo person, që pranon mbetje në një lëndfill që nuk plotëson kriteret e pranimit në lëndfill, në kundërshtim me nenin 34 të këtij ligji, dënohet me gjobë në vlerën nga 1 300 000 (një milion e treqind mijë) deri në 1 950 000 (një milion e nëntëqind e pesëdhjetë mijë) lekë.

43. Çdo person, që pranon mbetje të përjashtuara apo që asgjëson në lëndfill mbetje të përjashtuara, në kundërshtim me nenin 35 të këtij ligji, dënohet me gjobë në vlerën nga 1 300 000 (një milion e treqind mijë) deri në 1 950 000 (një milion e nëntëqind e pesëdhjetë mijë) lekë.

44. Çdo person, që operon një lëndfill jo në përputhje me lejen e mjedisit apo jo në përputhje me nenin 34 të këtij ligji, dënohet me gjobë në vlerën nga 1 300 000 (një milion e treqind mijë) deri në 1 950 000 (një milion e nëntëqind e pesëdhjetë mijë) lekë.

45. Çdo person, që operon një lëndfill pa një garanci financiare, në kundërshtim me nenin 36 të këtij ligji, dënohet me gjobë në vlerën nga 650 000 (gjashtëqind e pesëdhjetë mijë) deri në 1 300 000 (një milion e treqind mijë) lekë.

46. Çdo person, që incineron mbetje në kundërshtim me lejen e mjedisit apo në kundërshtim me nenin 37 të këtij ligji, dënohet me gjobë në vlerën nga 1 300 000 (një milion e treqind mijë) deri në 1 950 000 (një milion e nëntëqind e pesëdhjetë mijë) lekë.

47. Çdo person që importon mbetje të rrezikshme në Republikën e Shqipërisë, sipas nenit 73 të këtij ligji, dënohet me gjobë në vlerën nga 1 950 000 (një milion e nëntëqind e pesëdhjetë mijë) lekë deri në 2 600 000 (dy milion e gjashtëqind mijë) lekë.

48. Çdo person, që transiton mbetje të rrezikshme përmes territorit të Republikës së Shqipërisë, sipas nenit 73 të këtij ligji, dënohet me gjobë në vlerën nga 1 950 000 (një milion e nëntëqind e pesëdhjetë mijë) deri në 2 600 000 (dy milion e gjashtëqind mijë) lekë.

49. Çdo person, që transiton mbetje jo të rrezikshme përmes territorit të Republikës së Shqipërisë pa autorizim apo në kundërshtim me autorizimin, jo në përputhje me nenin 74 të këtij ligji, dënohet me gjobë në vlerën nga 1 950 000 (një milion e nëntëqind e pesëdhjetë mijë) deri në 2 600 000 (dy milion e gjashtëqind mijë) lekë.

50. Çdo person, që eksporton mbetje jashtë territorit të Republikës së Shqipërisë pa autorizim apo në kundërshtim me autorizimin, në kundërshtim me nenin 75 të këtij ligji, dënohet me gjobë në vlerën nga 1 300 000 (një milion e treqind mijë) deri në 1 950 000 (një milion e nëntëqind e pesëdhjetë mijë) lekë.

51. Çdo person, që kryen veprimtari për trajtimin e mbetjeve pa leje mjedisi, dënohet me gjobë në vlerën nga 1 300 000 (një milion e treqind mijë) deri në 1 950 000 (një milion e nëntëqind e pesëdhjetë mijë) lekë.

52. Çdo person, që kryen veprimtari për trajtimin e mbetjeve në kundërshtim me lejen e mjedisit, dënohet me gjobë në vlerën nga 1 300 000 (një milion e treqind mijë) deri në 1 950 000 (një milion e nëntëqind e pesëdhjetë mijë) lekë.

53. Çdo person, që nuk ruan dokumentet apo nuk ia vë ato në dispozicion autoriteteve përkatëse, në kundërshtim me nenin 71 të këtij ligji, dënohet me gjobë në vlerën nga 650 000 (gjashtëqind e pesëdhjetë mijë) deri në 1 300 000 (një milion e treqind mijë) lekë.

54. Çdo person, që transporton mbetje pa licencë apo në kundërshtim me licencën, në kundërshtim me nenet 19 dhe 68 të këtij ligji, dënohet me gjobë në vlerën nga 650 000 (gjashtëqind e pesëdhjetë mijë) deri në 1 300 000 (një milion e treqind mijë) lekë.

55. Çdo person, që vepron si agjent apo tregtar mbetjesh pa licencë apo në kundërshtim me licencën, në kundërshtim me nenin 69 të këtij ligji, dënohet me gjobë në vlerën nga 1 300 000 (një milion e treqind mijë) deri në 1 950 000 (një milion e nëntëqind e pesëdhjetë mijë) lekë.

56. Hedhja, braktisja, depozitimi dhe/ose groposja e mbetjeve në kundërshtim me nenin 77 të këtij ligji, dënohet me gjobë:

a) për personin juridik në vlerën nga 650 000 (gjashtëqind e pesëdhjetë mijë) deri në 1 300 000 (një milion e treqind mijë) lekë.

b) për personin fizik në vlerën nga 65 000 (gjashtëdhjetë e pesë mijë) deri në 130 000 (njëqind e tridhjetë mijë) lekë.

57. Djegia e mbetjeve, në kundërshtim me nenin 77 të këtij ligji, dënohet me gjobë:

a) për personin juridik në vlerën nga 650 000 (gjashtëqind e pesëdhjetë mijë) deri në 1 300 000 (një milion e treqind mijë) lekë.

b) për personin fizik në vlerën nga 65 000 (gjashtëdhjetë e pesë mijë) deri në 130 000 (njëqind e tridhjetë mijë) lekë.

58. Çdo operator i një venddepozitimi/lendfilli ekzistues, që nuk plotëson kërkesat e nenit 81 të këtij ligji, dënohet me gjobë në vlerën nga 1 300 000 (një milion e treqind mijë) deri në 1 950 000 (një milion e nëntëqind e pesëdhjetë mijë) lekë.

59. Gjoha, në zbatim të këtij neni, vendoset nga struktura përgjegjëse inspektuese në fushën e mjedisit për personin juridik dhe nga struktura konstatuese në bashki në rastet kur shkeljet e parashikuar në pikat 54 dhe 55 të këtij neni kryhen nga personi fizik, në përputhje me legjislacionin në fuqi dhe është dënim kryesor.

Neni 79

Masa administrative

1. Autoritetet, në rastet e shkeljes së lejes së mjedisit, marrin masat e parashikuara në ligjin nr. 10 448, datë 14.7.2011 "Për lejet e mjedisit".
2. Kur shkelja e këtij ligji ka të bëjë me përdorimin e një automjeti, ky i fundit konfiskohet nga autoritetet përkatëse, në përputhje me dispozitat e legjislacionit në fuqi për kundërvajtjet administrative.
3. Licenca e transportit të mbetjeve, e tregtarit dhe agjentit të mbetjeve revokohet nga ministri, me propozimin e inspektorit, kur shkelen kushtet dhe rregullat e përcaktuara në lejen përkatëse të mjedisit për ushtrimin e veprimtarisë dhe, për këtë, ministri njofton Qendrën Kombëtare të Biznesit.
4. Inspektori, sipas nevojave të rastit, merr masa urgjente në përputhje me ligjin për inspektimin.

Neni 80

Ankimi dhe ekzekutimi

1. Ndaj vendimit të inspektorit mund të bëhet ankim sipas ligjit për inspektimin.
2. Ndaj vendimeve të organeve të tjera, të marra në zbatim të këtij ligji, bëhet ankim sipas Kodit të procedurave administrative dhe legjislacionit në fuqi.
3. Gjoha në zbatim të këtij neni, përbën titull ekzekutiv. Vendimi i gjobës bëhet titull ekzekutiv në momentin e nxjerrjes së vendimit përfundimtar nga organi administrativ që ka kompetencën për shqyrtimin përfundimtar të kundërvajtjes në rrugë administrative. Ngarkohet zyra e përbarimit për ekzekutimin e saj. Gjoha paguhet brenda 10 ditëve nga data kur është njoftuar kundërvajtësi për vendimin e dënimit me gjobë, që përbën titull ekzekutiv, në përputhje me legjislacionin në fuqi për kundërvajtjet administrativ. Kur gjoba nuk është paguar brenda datës së caktuar në pikën 3 të këtij neni, autoriteti përkatës ka të drejtë të pezullojë apo të shfuqizojë lejen e mjedisit, licencën apo autorizimin derisa gjoba të paguhet.

4. Të ardhurat e grumbulluara nga gjobat dhe interesat derdhen në Buxhetin e Shtetit.

KREU X DISPOZITA RREGULLUESE

Neni 81

Venddepozitimet/lendfillet ekzistuese

Këshilli i Ministrave, me propozimin e ministrit, miraton rregullat që parashikojnë dispozitat kalimtare për venddepozitimet/lendfillet ekzistuese, që janë në funksionim në datën kur ky ligj hyn në fuqi.

KREU XI DISPOZITA KALIMTARE DHE PËRFUNDIMTARE

Neni 82

Aktet nënligjore

1. Këshilli i Ministrave, brenda 2 vjetëve nga data e hyrjes në fuqi të këtij ligji, nxjerr aktet nënligjore, në zbatim të neneve 6 pika 2, 7 pika 2, 8 pika 2, 9 pika 3, 11 pika 4, 12 pika 3, 13 pika 2, 17 pika 6, 22 pika 3, 29 pika 3, 34 pikat 2, 8 e 10, 35 pika 3, 36 pika 4, 37 pika 1, 38 pika 3, 39 pika 7, 40 pika 2, 42 pika 2, 44 pika 3, 45 pika 7, 46 pika 1, 47 pika 5, 48 pika 4, 49 pikat 1 e 3, 50 pikat 1 e 3, 51 pikat 1 e 2, neneve 52, 53, 54, 55 pika 2, 57 pikat 2 e 3, 58 pika 2, 59 pika 2, 60 pika 2, 61 pika 3, 62 pika 2, 63 pika 4, 64 pika 1, 67 pika 2, 70 pika 5, 72 pika 5, 73 pikat 3 dhe 4, 74 pika 5, 75 pika 5, 76 pikat 7 e 8 dhe nenit 81.

2. Ministri brenda 2 vjetëve nga data e hyrjes në fuqi të këtij ligji, nxjerr aktet nënligjore në zbatim të nenit 71 pika 7.

Neni 83

Vazhdimi i efekteve të disa akteve nënligjore

Aktet nënligjore të mëposhtme mbeten në fuqi deri në shfuqizimin e tyre me akt të veçantë:

- a) vendimi nr. 402, datë 30.06.2021 i Këshillit të Ministrave “Për miratimin e Katalogut të Mbetjeve”;
- b) vendimi nr. 418, datë 27.05.2020 i Këshillit të Ministrave “Për miratimin e dokumentit të politikave strategjike dhe të planit kombëtar për menaxhimin e integruar të mbetjeve, 2020–2035”;
- c) vendimi nr. 641, datë 01.10.2024 i Këshillit të Ministrave “Për miratimin e rregullave për eksportin e mbetjeve dhe kalimin tranzit të mbetjeve jo të rrezikshme e të mbetjeve inerte” i ndryshuar;
- ç) vendimi nr. 229, datë 23.04.2014 i Këshillit të Ministrave “Për miratimin e rregullave për transferimin e mbetjeve jo të rrezikshme dhe informacionit që duhet të përfshihet në dokumentin e transferimit” i ndryshuar;
- d) vendimi nr. 371, datë 11.06.2014 i Këshillit të Ministrave “Për miratimin e rregullave për dorëzimin e mbetjeve të rrezikshme dhe të dokumentit të dorëzimit të tyre” i ndryshuar;
- dh) vendimi nr. 798, datë 29.9.2010 i Këshillit të Ministrave “Për miratimin e rregullores “Për administrimin e mbetjeve spitalore”.

Shfuqizimet

Me hyrjen në fuqi të këtij ligji, ligji nr. 10 463, datë 22.09.2011 “Për menaxhimin e integruar të mbetjeve”, si dhe çdo akt tjetër nënligjor, që bie në kundërshtim me këtë ligj, shfuqizohen.

Neni 85

Hyrja në fuqi

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.

SHTOJCA 1

OPERACIONET E ASGJËSIMIT²

- D1 Depozitimi nën dhe ose mbi dhe (p.sh. në lëndfill etj.).
- D2 Trajtimi në tokë (p.sh. biodegradimi i shkarkimeve të lëngshme ose llumrave në tokë etj.).
- D3 Injektimi në thellësi (p.sh. injektimi i shkarkimeve me pompim në puse, kripore apo në vende që nga vetë natyra e tyre janë të përshtatshme për depozitim mbetjesh etj.).
- D4 Mbulimi sipërfaqësor, përfshirë vendosjen e mbetjeve të lëngshme ose llumrave në gropa, pellgje ujore apo laguna etj.
- D5 Lëndfillet me projekte inxhinierike të posaçme (p.sh. vendosja në qeliza të veçanta, të renditura njëra pas tjetrës, të cilat mbulojnë dhe izolojnë nga njëra-tjetra dhe nga mjedisi etj.).
- D6 Shkarkimi në një trup ujqor, me përjashtim të deteve/oqeanëve.
- D7 Shkarkimi në dete/oqeanë, përfshirë futjen/depozitimin në shtratin e detit.
- D8 Trajtimi biologjik që nuk specifikohet në ndonjë pjesë tjetër të kësaj Shtojce, që rezultojn me përbërje ose përzierje përfundimtare, të cilat shkarkohen me anë të cilitdo nga operacionet e renditura nga D 1 deri në D 12.
- D9 Trajtimi fiziko-kimik që nuk specifikohet në ndonjë pjesë tjetër të kësaj Shtojce, që rezultojn me përbërje ose përzierje përfundimtare, të cilat shkarkohen me anë të cilitdo nga operacionet e renditura nga D 1 deri në D 12 (p.sh. avullimi, tharja, kalcifikimi etj.).
- D10 Incinerimi mbi tokë.
- D11 Incinerimi në det.
- D12 Ruajtja/magazinishimi i përhershëm (p.sh. vendosja e kontejnerëve në një minierë etj.).
- D13 Përzierja ose bashkimi para se t'i nënshtrohen cilitdo prej operacioneve të renditura nga D1 deri në D 12.

² Shtojca 1 ka efekt ilustrues.

D14 Riambalazhimi para se t'i nënshtrohet cilitdo prej operacioneve të renditura nga D 1 deri në D 13.

D15 Ruajtja/magazinimi në pritje të cilitdo prej operacioneve të renditura nga D 1 deri në D 14 (me përjashtim të ruajtjes paraprake në pritje të grumbullimit, në vendin ku mbetjet janë krijuar).

SHTOJCA 2

OPERACIONET E RIKUPERIMIT

R 1 Përdorimi kryesisht si lëndë djegëse ose mënyra të tjera për prodhimin e energjisë. Kjo përfshin impiantet e incinerimit, që përdoren për përpunimin e mbetjeve të ngurta bashkiake vetëm kur efienca e energjisë është e barabartë me ose më e madhe se:

0,60 për impiantet që janë operative dhe kanë marrë një leje mjedisi, në përputhje me legjislacionin përkatës përpara hyrjes në fuqi të këtij ligji;

0,65 për impiantet që kanë marrë një leje mjedisi, në përputhje me legjislacionin përkatës pas hyrjes në fuqi të këtij ligji.

Duke përdorur formulën e mëposhtme: Efienca e energjisë = $(E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_e + E_f))$

Ku:

E_p - është energjia vjetore e prodhuar si nxehtësi ose elektricitet. Është llogaritur me energji në trajtë elektriciteti shumëzuar me 2,6 dhe nxehtësi e prodhuar për përdorim tregtar e shumëzuar me 1,1 (GJ/vit).

E_f - është inputi vjetor i energjisë në sistem nga lëndët djegëse që kontribuojnë në prodhimin e avullit (GJ/vit).

E_e - është energjia vjetore që përmbahet në mbetjet e trajtuara të llogaritura, duke përdorur vlerën kalorifike neto të mbetjeve (GJ/vit).

E_i - është energjia vjetore e importuar duke përjashtuar E_e dhe E_f (GJ/vit).

0,97 - është një faktor që merr parasysh humbjet e energjisë për shkak të hirave fundorë dhe rrezatimit.

R 2 Rikuperimi/rikrijimi i solventëve/tretësve.

R 3 Riciklimi/përtëritja e substancave organike që nuk janë përdorur si solventë/tretës (përfshirë përzierje plehrash dhe të tjera procese të transformimit

biologjik). Ky përfshin gazifikimin dhe pirolizën, që i përdorin këto përbërës si kimikate.

R 4 Riciklimi/ripërtëritja e metaleve dhe komponimeve të tyre.

R 5 Riciklimi/ ripërtëritja e materialeve të tjera inorganike. Ky përfshin pastrimin e tokës, që rezulton me rikuperimin e dheut dhe riciklimin e materialeve inorganike të ndërtimit.

R 6 Ripërtëritja e acideve ose bazave.

R 7 Rikuperimi i përbërësve të përdorur për luftimin e ndotjes.

R 8 Rikuperimi i komponentëve të katalizatorëve.

R 9 Rirafinimi i naftës ose ripërdorime të tjera të saj.

R 10 Trajtimi i tokës që rezulton në të mirë të bujqësisë ose të përmirësimit ekologjik.

R11 Përdorimi i mbetjeve të përfuara nga cilido nga operacionet e renditura nga R 1 deri në R 10.

R 12 Shkëmbimi i mbetjeve për t'iu nënshtruar cilido nga operacionet e renditura nga R 1 deri tek R 11. Në qoftë se nuk ka një kod tjetër të përshtatshëm R, ky mund të përfshijë operacionet paraprake para rikuperimit përfshirë para-përpunimin siç është, inter alia, çmontimi, grumbullimi i diferencuar, thyerja/copëtimi, ngjeshja, pelletizimi, tharja, grirja, zbutja, riambalazhimi, ndarja, bluarja apo përzierja para dorëzimit në cilindo nga operacionet e numëruara R1 deri R11.

R 13 Ruajtja e mbetjeve në pritje të cilido nga operacionet e renditura nga R1 deri në R 12 (me përjashtim të ruajtjes paraprake, në pritje të grumbullimit, në vendin ku mbetjet janë krijuar).

SHTOJCA 3

VETITË E MBETJEVE QË I KLASIFIKOJNË ATO SI TË RREZIKSHME

H 1 “Shpërthyesë”

Substanca dhe preparate që mund të shpërthejnë nën efektin e flakës ose që janë më të ndjeshme ndaj goditjes ose fërkimit sesa dinitrobenzeni.

H 2 “Oksiduese”

Substanca dhe preparate që shfaqin reaksione eksotermike të larta kur hyjnë në kontakt me substanca të tjera, në mënyrë të veçantë substanca të djegshme.

H 3-A “Shumë të djegshme”

Substancat e lëngshme dhe preparatet që e kanë pikën e ndezjes nën 21 °C (përfshirë lëngje me djegshmëri shumë të lartë), ose

Substancat dhe preparatet që mund të nxehen dhe në fund të marrin flakë në kontakt me ajrin në temperaturë mjedisi pa përdorimin e energjisë, ose

Substancat dhe preparatet e ngurta që mund të marrin flakë me lehtësi pas një kontakti të shkurtër me një burim flake dhe që vazhdojnë të digjen ose të konsumohen pas largimit të burimit të flakës, ose

Substancat dhe preparatet e gazta që digjen në ajër në presion normal, ose

- Substancat dhe preparatet që, në kontakt me ujin ose ajrin e lagësht, çlirojnë gaze me djegshmëri të lartë në sasi të rrezikshme.

H 3-B “Te djegshme”

Substancat dhe preparatet e lëngshme që e kanë pikën e ndezjes të barabartë ose më të madhe se 21° C dhe më të vogël ose të barabartë me 55 ° C.

H 4 “Irrituese”

Substancat dhe preparatet jokorrozive që, përmes kontaktit të menjëhershëm, të

zgjatur ose kontaktit të përsëritur me lëkurën ose membranat e mukozës, mund të shkaktojnë inflamacion.

H 5 “Dëmtuese”

Substancat dhe preparatet që, në qoftë se thithen përmes rrugëve të frymëmarrjes ose gëlltiten, ose në qoftë se depërtojnë në lëkurë, mund të përfshijnë rreziqe të limituara për shëndetin.

H 6 “Toksike”

Substancat dhe preparatet (përfshirë substancat dhe preparatet shumë toksike) që, në qoftë se thithen përmes rrugëve të frymëmarrjes, gëlltiten apo depërtojnë në lëkurë, mund të shkaktojnë rrezik shëndetësor serioz, akut ose kronik ose edhe vdekje.

H 7 “Kancerogjene”

Substancat ose preparatet që, në qoftë se thithen përmes rrugëve të frymëmarrjes, gëlltiten apo depërtojnë në lëkurë, mund të shkaktojnë kancer ose të rrisin mundësinë për shfaqjen e tij.

H 8 “Gërryese”

Substancat ose preparatet që mund të shkatërrojnë indet e gjalla përmes kontaktit me to.

H 9 “Infektuese”

Substancat ose preparatet që përmbajnë mikroorganizma të mundshëm ose toksina të tyre, që njihen ose besohet se shkaktojnë sëmundje për njeriun apo organizma të tjerë të gjallë.

H 10 “Toksike për riprodhimin”

Substancat ose preparatet që, në qoftë se thithen përmes rrugëve të frymëmarrjes, gëlltiten apo depërtojnë në lëkurë, mund të shkaktojnë keqformime jo të trashëgueshme në lindje ose të rrisin mundësinë e shfaqjes se tyre.

H 11 “Mutagjenike”

Substancat ose preparatet që, në qoftë se thithen përmes rrugëve të frymëmarrjes, gëlltiten apo depërtojnë në lëkurë, mund të shkaktojnë defekte gjenetike të trashëgueshme ose të rrisin mundësinë për shfaqjen e tyre.

H 12 Mbetjet që çlirojnë gaze toksike ose shumë toksike kur hyjnë në kontakt me ujin, ajrin ose me një acid.

H 13 “Rritëse të ndjeshmërisë”

Substancat dhe preparatet që, në qoftë se thithen përmes rrugëve të frymëmarrjes, gëlltiten apo depërtojnë në lëkurë, janë të afta të shkaktojnë një reaktion hiperndjeshmërie të tillë, që ndaj ekspozimeve të mëtejshme ndaj substancës

shkakton efekte negative karakteristike.

H 14 "Ekotoksike"

Mbetjet që shfaqin ose mund të shfaqin rreziqe të menjëhershme ose të vonuara për një ose më shumë sektorë të mjedisit.

H 15 Mbetjet që në çdo rast, pas asgjësimit, kanë aftësinë të prodhojnë një substancë tjetër, p.sh. një substancë kulluese, e cila zotëron ndonjë nga karakteristikat e përmendura më sipër.

Shënime

1. Atributimi i karakteristikave të rrezikshme "toksike" (dhe "shumë toksike"), "të dëmshme", "gërryese", "irrituese", "kancerogjene", "toksike për riprodhimin", "mutagjenike" dhe "ekotoksike" është bërë në bazë të kriterëve të përcaktuara në akte të tjera ligjore e nënligjore.

2. Sipas rastit, do të zbatohen vlerat limit që lidhen me klasifikimin, ambalazhimin dhe etiketimin e preparateve të rrezikshme, të përcaktuara në akte të tjera.

3. Metodat që duhet të përdoren janë përshkruar në ligjin nr. 9108, datë 17.7.2003 "Për substancat dhe preparatet kimike" dhe vendimi i Këshillit të Ministrave nr. 824, datë 11.12.2003 "Për klasifikimin, ambalazhimin dhe etiketimin e sigurt të substancave dhe preparateve kimike".

SHTOJCA 4

STRATEGJIA KOMBËTARE DHE PLANI I VEPRIMIT PËR MENAXHIMIN E INTEGRUAR TË MBETJEVE

1. Në përputhje me nenin 63 të këtij ligji, Strategjia Kombëtare duhet të përmbajë një sërë elementesh detyruese dhe jo detyruese.
2. Elementet detyruese janë të përcaktuara në pjesën A të kësaj shtojce.
3. Elementet jo detyruese që mund të përmbajë Strategjia Kombëtare por përfshirja e të cilave nuk është detyruese, janë të përcaktuara në pjesë B të kësaj shtojce.

Pjesa A

1. Strategjia Kombëtare përmban elementet e mëposhtme:
 - a) Llojin, sasinë dhe burimin e mbetjeve të krijuara brenda territorit të Republikës së Shqipërisë, mbetjet që mund të importohen ose eksportohen dhe një vlerësim për zhvillimin e rrymave të mbetjeve në të ardhmen.
 - b) Impiantet e mëdha ekzistuese të rikuperimit dhe asgjësimit, dhe të gjitha sistemet e posaçme për vajrat e përdorura, mbetjet e rrezikshme, mbetjet që përmbajnë sasi të konsiderueshme të materialeve të rralla ose rrymat e tjera të mbetjeve që rregullohen nga legjislacioni në fuqi dhe aktet nën ligjore përkatëse.
 - c) Vlerësimin e nevojës për mbylljen e impianteve ekzistuese të trajtimit të mbetjeve, dhe për ngritjen e infrastrukturës së re të impianteve për trajtimin e mbetjeve, në përputhje me parimet e vetëqëndrueshmërisë dhe afërsisë. Në këtë kontekst kryhet edhe vlerësimi i investimeve dhe mjeteve të tjera financiare që janë të nevojshme për realizimin e mbylljes apo ndërtimit të impianteve të trajtimit të mbetjeve, përfshirë investimet që janë të nevojshme për njësitë e qeverisjes vendore.
 - ç) Objektivat e ripërdorimit, riciklimit dhe rikuperimit të mbetjeve si dhe objektivat për reduktimin e operacioneve të asgjësimit të mbetjeve.
 - d) Vlerësimin e skemave ekzistuese të grumbullimit të mbetjeve, përfshirë shtrirjen

territoriale të grumbullimit të diferencuar dhe rrymat e mbetjeve për të cilat zbatohet, si dhe masat për përmirësimin e këtyre operacioneve, të gjitha përjashtimet e zbatuara sipas pikës 3 të nenit 12 të këtij ligji, si dhe vlerësimin e nevojës për ngritjen e skemave të reja të grumbullimit.

dh) Informacion të mjaftueshëm mbi kriteret e përdorura për identifikimin e vendndodhjes së territorit/sheshit të impianteve dhe kur është e nevojshme informacion mbi kapacitetin e impianteve të asgjësimit ose impianteve të mëdha të rikuperimit që planifikohen të ngrihen në të ardhmen.

e) Politikat e përgjithshme të menaxhimit të integruar të mbetjeve, përfshirë metodat dhe teknologjinë e planifikuar të përdoret për menaxhimit e integruar të mbetjeve ose politikat e menaxhimit të integruar të mbetjeve që paraqesin probleme specifike menaxhimi.

ë) Masat për të luftuar dhe parandaluar të gjitha format e hedhjes së paligjshme të mbetjeve në mjedis dhe për të pastruar të gjitha llojet e mbetjeve të hedhura në mjedis.

f) Indikatorë dhe objektiva të përshtatshëm sasiorë ose cilësorë duke përfshirë indikatorë dhe objektiva mbi sasinë e mbetjeve dhe trajtimin e tyre si dhe mbi sasinë e mbetjeve bashkiake që asgjësohen ose që janë subjekt i rikuperimit të energjisë.

d) Të gjitha masat dhe objektivat e tjera që sipas dispozitave të këtij ligji rregullohen nga Strategjia Kombëtare.

2. Strategjia Kombëtare përmban një kapitull të posaçëm për menaxhimin e ambalazheve dhe mbetjeve të ambalazheve ku përcaktohen:

a) masat specifike për parandalimin e krijimit të mbetjeve nga ambalazheve dhe për zvogëlimin e ndikimit në mjedis të paketimeve, përfshirë përdorimin e instrumenteve ekonomike dhe masave të tjera të parashikuara në nenin 28 të këtij ligji për zbatimin e hierarkisë së mbetjeve;

b) masa për pakësimin e konsumit të qeseve mbajtëse me peshë të lehtë, të tilla si përcaktimi i objektivave kombëtare të pakësimit të tyre, instrumenta ekonomike si dhe kufizime për tregëtimin e tyre, me kusht që këto kufizime të jenë proporcionale dhe jo diskriminuese;

c) masa për të nxitur hedhjen në treg të sasive më të mëdha të paketimeve që mund të ripërdoren dhe sisteme për ripërdorimin e paketimeve, në përputhje me hierarkinë e mbetjeve, duke u kujdesur për impaktin në mjedis dhe pa çënuar sigurinë ushqimore ose sigurinë e konsumatorëve. Këto masa mund të përfshijnë ndër të tjera, skema për depozitimin-kthimin e ambalazheve, vendosjen e objektivave cilësore ose sasiorë, lehtësira ekonomike, përcaktimin e detyrimit vjetor për hedhjen në treg të një përqindjeje minimale të paketimeve që mund të ripërdoren, për secilën rrymë paketimesh.

ç) objektiva kombëtare për rikuperimin dhe riciklimin e rrymave të ndryshme të paketimeve;

4. Strategjia Kombëtare përmban një kapitull të posaçëm ku përcaktohen objektivat kombëtare për përgatitjen për ripërdorim dhe riciklimin e mbetjeve bashkiake dhe mbetjeve jo të rrezikshme nga ndërtimi.

5. Strategjia Kombëtare përmban një kapitull të posaçëm, që përcakton strategjinë kombëtare për reduktimin e depozitimit në lëndfill të mbetjeve bashkiake të biodegradueshme dhe mbetjeve, veçanërisht mbetjeve bashkiake, të përshtatshme për riciklim apo për ndonjë lloj tjetër rikuperimi. Këtu përfshihen, objektivat kombëtarë për reduktimin e depozitimit në lëndfill të mbetjeve të sipërpërmendura dhe masat për

përmbushjen e këtyre objektivave të tilla si riciklimi, kompostimi, prodhimi i biogazit apo rikuperimi i materialeve/energjisë.

6. Strategjia Kombëtare përmban, një kapitull të veçantë për menaxhimin e PCB-ve/PCT-ve, planet për grumbullimin dhe/ose çndotjen dhe/apo asgjësimin e pajisjeve që përmbajnë PCB/PCT, si dhe të vetë PCB-ve/PCT-ve.

7. Strategjia Kombëtare përmban një kapitull të veçantë për menaxhimin e integruar të mbetjeve të baterive.

8. Strategjia Kombëtare përmban një kapitull të veçantë për komunikimin dhe njohjen mjedisore, i cili bazohet në praktikën më të mirë për rritjen e ndërgjegjësimit, të cilat efektivisht inkurajojnë qasjen drejt parandalimit të mbetjeve, ndarjes në burim, ripërdorimit dhe riciklimin me qëllim ndryshimin e sjelljes dhe qasjes së popullsisë dhe përmirësimin e efikasitetit të menaxhimit të mbetjeve. Ky kapitull përmban masat që merren për të realizuar fushatat për rritjen e ndërgjegjësimit në nivel kombëtar si dhe masa për të adresuar problematikat lidhur me menaxhimin e mbetjeve, si p.sh por pa u kufizuar në, mungesën e njohurive apo perceptimet dhe qëndrimet mbi menaxhimin e mbetjeve.

Pjesa B

Strategjia Kombëtare mund të përmbajë:

- a) aspektet organizative të lidhura me menaxhimin e integruar të mbetjeve, përfshirë përshkrimin e ndarjes së përgjegjësive midis aktorëve të sektorit publik dhe atij privat që angazhohen me menaxhimin e integruar të mbetjeve;
- b) vlerësimin e dobishmërisë dhe përshtatshmërisë së përdorimit të instrumenteve ekonomike dhe instrumenteve të tjera për zgjidhjen e problemeve të ndryshme në fushën e mbetjeve, duke marrë në konsideratë nevojën për funksionimin normal të tregut në territorin e Republikës së Shqipërisë;
- c) përdorimin e fushatave ndërgjegjësuese dhe ofrimin e informacionit për publikun e gjerë ose për kategori specifike konsumatorësh;
- ç) sheshet/territoret e asgjësimit të mbetjeve, që janë historikisht të ndotura dhe masat për rehabilitimin e tyre.

SHTOJCA 5

SHEMBUJ TË MASAVE TË PARANDALIMIT TË KRIJIMIT TË MBETJEVE

Masa që mund të ndikojnë tek kushtet e përgjithshme që lidhen me krijimin e mbetjeve.

1. Përdorimi i masave të planifikimit ose instrumenteve të tjerë ekonomike që nxisin përdorimin e burimeve në mënyrë eficiente.
2. Nxitja e veprimtarive të kërkimit dhe zhvillimit me qëllim realizimin e produkteve dhe teknologjive më të pastra dhe që krijojnë me më pak mbetje dhe shpërndarjen dhe përdorimin e rezultateve të veprimtarive të kërkimit dhe zhvillimit.
3. Zhvillimi i indikatorëve kuptimplotë dhe efektivë të trysnive që ushtron krijimi i mbetjeve mbi mjedisin me qëllim dhënien e kontributit në parandalimin e krijimit të mbetjeve në të gjitha nivelet, duke filluar nga krahasimi i produkteve në nivel kombëtar tek veprimet e ndërmarra nga autoritetet e pushtetit vendor e deri te masat në nivel kombëtar.

Masa që mund të ndikojnë tek fazat e projektimit, prodhimit dhe shpërndarjes.

4. Nxitja e ekoprojektimit (integrimi sistematik i aspekteve mjedisore në projektimin e produktit, me qëllim që të përmirësojë performancën e produktit në mjedis gjatë gjithë ciklit të jetës së tij).
5. Ofrimi i informacionit mbi teknikat për parandalimin e mbetjeve, që synon lehtësimin e zbatimit të teknikave më të mira të disponueshme për çdo industri.
6. Organizimi, për autoritetet përkatëse, i trajnimeve që instruktojnë se si të përfshihen kërkesat për parandalimin e mbetjeve në Lejet e Mjedisit të tipit A në bazë të ligjit për lejet e mjedisit.
7. Përfshirja e masave për parandalimin e krijimit të mbetjeve në impiantet që kërkojnë Leje Mjedisit të tipit A ose B në bazë të ligjit për lejet e mjedisit. Aty ku është e përshtatshme, masa të tilla mund të përfshijnë plane ose vlerësime për parandalimin e mbetjeve.
8. Përdorimi i fushatave ndërgjegjësuese apo dhënia e mbështetjes financiare, në vendimmarrje apo mbështetje të tjera për bizneset. Këto masa mund të jenë veçanërisht efektive kur ato kanë në fokus dhe përshtaten për ndërmarrjet e vogla dhe të mesme dhe funksionojnë përmes rrjeteve të ngritura/ekzistuese të biznesit.
9. Përdorimi i marrëveshjeve vullnetare, grupimeve/komiteteve të konsumatorëve dhe prodhuesve ose negociatave sektoriale me qëllim që bizneset apo sektorët industrialë përkatës të hartojnë planet ose objektivat e veta të parandalimit të mbetjeve ose të korrigjojnë produktet apo ambalazhet që krijojnë shumë mbetje.
10. Nxitja e sistemeve të besueshme të menaxhimit të mjedisit, përfshirë EMAS dhe ISO 14001.

Masa që mund të prekin fazën e konsumit dhe të përdorimit.

11. Instrumentet ekonomike, si përshembull masa nxitëse për blerje të produkteve të pastra ose vendosja e një pagese të detyrueshme për tu paguar nga konsumatorët për një produkt apo element të caktuar të ambalazhit, që në rast të kundërt do të jepej falas.
12. Përdorimi i fushatave ndërgjegjësuese dhe shpërndarja e informacionit për mbarë publikun ose për një kategori të veçantë konsumatorësh .

13. Promovimi i ekoetiketave të besueshme.

14. Marrëveshjet me industrinë, si përdorimi i grupimeve/komiteteve për produktet siç janë ato që mund të jenë ngritur në kuadër të Politikave të Integruara për Produktet ose me shitësit me pakicë mbi disponueshmërinë e informacionit për parandalimin e mbetjeve dhe produkteve me ndikim më të ulët në mjedis.

15. Në kontekstin e prokurimeve publike apo të lidhjes së kontratave të shoqërive tregtare, përfshirjen e kriterëve mjedisore dhe atyre të parandalimit të mbetjeve si kriterë të tenderit / prokurimit publik dhe të kushteve të lidhjes së kontratave .

16. Nxitja e ripërdorimit dhe/ose e riparimit të produkteve që janë hedhur apo pjesëve të tyre përbërëse që janë të përshtatshme për ripërdorim dhe/ose riparim, veçanërisht përmes përdorimit të masave edukative, ekonomike, logjistike apo masave të tjera, si mbështetja apo ngritja e rrjeteve dhe qendrave të akredituara për riparimin dhe ripërdorimin, sidomos në zonat me densitet të lartë të popullsisë.

Shqipëria.com